

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy o współpracy naukowej i technologicznej między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Konfederacją Szwajcarską stowarzyszającą Konfederację Szwajcarską z programem „Horyzont 2020” – programem ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji oraz programem badawczo-szkoleniowym Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej uzupełniającym „Horyzont 2020” i regulującej uczestnictwo Konfederacji Szwajcarskiej w działaniach ITER prowadzonych przez Fusion for Energy 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1930 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do kryteriów ustalania poziomu korekt finansowych oraz stosowania stawek zryczałtowanych korekt finansowych oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2008 2
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1931 z dnia 23 października 2015 r. zatwierdzające inną niż nieznaczna zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Huile d'olive de Nice (ChNP)] 9
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1932 z dnia 26 października 2015 r. zawierające możliwość składania wniosków o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1918/2006 na oliwę z oliwek pochodzącą z Tunezji do końca roku kontyngentowego 2015 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1933 z dnia 27 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych we włóknach kakao, chipsach bananowych, suplementach diety, suszonych ziołach i suszonych przyprawach ⁽¹⁾ 11

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1934 z dnia 27 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 14

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1935 z dnia 27 października 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 32

DECYZJE

- ★ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2015/1936 z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych przewodów i rur wentylacyjnych do wentylacji powietrza zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011⁽¹⁾ 34

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2015/1937 z dnia 21 października 2015 r. ustanawiająca niezależną doradcą Europejską Radę Budżetową 37

WYTYCZNE

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/1938 z dnia 27 sierpnia 2015 r. zmieniające wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2015/27) 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy o współpracy naukowej i technologicznej między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Konfederacją Szwajcarską stowarzyszającą Konfederację Szwajcarską z programem „Horyzont 2020” – programem ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji oraz programem badawczo-szkoleniowym Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej uzupełniającym „Horyzont 2020” i regulującej uczestnictwo Konfederacji Szwajcarskiej w działaniach ITER prowadzonych przez Fusion for Energy

Umowa o współpracy naukowej i technologicznej między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Konfederacją Szwajcarską stowarzyszającą Konfederację Szwajcarską z programem „Horyzont 2020” – programem ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji oraz programem badawczo-szkoleniowym Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej uzupełniającym „Horyzont 2020” i regulująca uczestnictwo Konfederacji Szwajcarskiej w działaniach ITER prowadzonych przez Fusion for Energy ⁽¹⁾, podpisana w dniu 5 grudnia 2014 r., weszła w życie – zgodnie z jej art. 15 ust. 1 – w dniu 8 października 2015 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 3.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/1930

z dnia 28 lipca 2015 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do kryteriów ustalania poziomu korekt finansowych oraz stosowania stawek zryczałtowanych korekt finansowych oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2008

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 105 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie celów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) nie powinno być zagrożone wskutek nieprzestrzegania przez państwa członkowskie przepisów WPRyb. Zgodnie z art. 41 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ wsparcie finansowe z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) jest zależne od przestrzegania przez państwa członkowskie przepisów WPRyb, a ich nieprzestrzeganie może spowodować przerwanie lub zawieszenie płatności lub zastosowanie korekt finansowych unijnej pomocy finansowej w ramach WPRyb.
- (2) W art. 22 ust. 7, art. 85 oraz art. 144 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽³⁾ określono przypadki i warunki, pod którymi Komisja może lub powinna zastosować korekty finansowe. Ponadto w art. 144 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia przewidziano, że w przepisach dotyczących poszczególnych funduszy dla EFMR można określić szczególne podstawy korekt finansowych związanych z nieprzestrzeganiem przepisów mających zastosowanie w ramach wspólnej polityki rybołówstwa.
- (3) W celu ochrony interesów finansowych Unii i jej podatników Komisja może stosować korekty finansowe poprzez anulowanie całości lub części wkładu unijnego na rzecz programu operacyjnego na podstawie art. 105 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 w jednym z dwóch przypadków: a) gdy państwo członkowskie nie skorygowało wydatku ujętego w poświadczonej deklaracji wydatków związanego z przypadkami, gdy beneficjent nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014; lub b) gdy w związku z wydatkiem ujętym w poświadczonej deklaracji wydatków związanym z innymi przypadkami poważnego nieprzestrzegania przepisów, które to przypadki skutkowały zawieszeniem płatności na mocy art. 101 tego rozporządzenia, państwo członkowskie nie było w stanie wykazać, że podjęło konieczne działania naprawcze, by zapewnić zgodność z mającymi zastosowanie przepisami WPRyb i ich egzekwowanie w przyszłości.
- (4) Jeżeli precyzyjne określenie kwoty wydatków związanych z nieprzestrzeganiem przepisów WPRyb przez państwa członkowskie nie jest możliwe, stosuje się stawkę zryczałtowaną korekty finansowej na podstawie art. 105 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

- (5) W art. 105 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych określających kryteria ustalania poziomu korekt finansowych, które mają być zastosowane, oraz kryteria stosowania stawek zryczałtowanych korekt finansowych. Art. 105 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 zawiera wykaz przypadków, w których Komisja może nałożyć korekty finansowe na całość lub część programu operacyjnego. W przypadkach objętych lit. a) wspomnianego art. 105 ust. 1 ilościowe określenie finansowego wpływu nieprzestrzegania przepisów przez beneficjenta opiera się na umowie finansowej między beneficjentem a właściwymi organami krajowymi odpowiedzialnymi za realizację programu w ramach EFMR. W związku z tym zastosowanie stawek zryczałtowanych korekt finansowych może dotyczyć wyłącznie przypadków, o których mowa w art. 105 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 508/2014.
- (6) Aby zapewnić przejrzystość i proporcjonalność stawek zryczałtowanych korekt finansowych oraz pewność prawną i równe traktowanie państw członkowskich realizujących programy w ramach EFMR, należy określić kryteria ustalania poziomu korekt finansowych, które mają być stosowane przez Komisję, i kryteria stosowania stawek zryczałtowanych korekt finansowych.
- (7) Poziom korekt finansowych ustanowionych przez Komisję, w przypadkach gdy państwa członkowskie nie przestrzegają przepisów WPRyb, powinien być proporcjonalny oraz uwzględniać charakter, wagę, czas trwania i powtarzalność poważnego nieprzestrzegania przepisów WPRyb.
- (8) Należy określić poziomy stawek zryczałtowanych korekt finansowych dokonywanych przez Komisję na podstawie stawek korekt finansowych, które już istnieją w odniesieniu do niektórych rodzajów niezgodności w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Należy również zapewnić odpowiedni stopniowy mechanizm, tak aby zasada proporcjonalności mogła być odpowiednio stosowana.
- (9) W dziedzinie gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania przepisy dotyczące stawek zryczałtowanych korekt finansowych określone w niniejszym rozporządzeniu powinny zastąpić przepisy określone w art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 665/2008 ⁽¹⁾. W związku z tym artykuł ten należy skreślić.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani na modyfikację pomocy zatwierdzonej przez Komisję na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006 ⁽²⁾.
- (11) Art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 ⁽³⁾ stanowi, że zmniejszenie pomocy finansowej Unii wynosi nie więcej niż 25 % całkowitych rocznych kosztów programu krajowego. W konsekwencji w dziedzinie gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania maksymalne stawki zryczałtowane korekt finansowych określone w niniejszym rozporządzeniu powinny obowiązywać dopiero po uchyleniu art. 8 wspomnianego rozporządzenia.
- (12) Biorąc pod uwagę, jak ważne jest zapewnienie jednolitego i równego traktowania państw członkowskich w całej Unii od początku okresu programowania, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria ustalania poziomu korekt finansowych oraz kryteria stosowania stawek zryczałtowanych, o których mowa w art. 105 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2008 z dnia 14 lipca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 186 z 15.7.2008, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiające wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza (Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1).

Artykuł 2

Kryteria ustalania poziomu korekt finansowych

Poziom korekt finansowych w przypadku nieprzestrzegania przepisów WPRyb, o których to korektach mowa w art. 105 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, ustala się zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) znaczenie dla żywych zasobów morza potencjalnego naruszenia wynikającego z nieprzestrzegania przepisów WPRyb;
- b) częstotliwość występowania przypadków nieprzestrzegania przepisów WPRyb;
- c) czas trwania nieprzestrzegania przepisów WPRyb;
- d) działania naprawcze podjęte przez państwo członkowskie.

Artykuł 3

Kryteria stosowania stawek zryczałtowanych

1. Stawki zryczałtowane korekt finansowych, o których mowa w art. 105 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, wynoszą odpowiednio 2 %, 5 %, 10 %, 25 %, 50 % lub 100 % wkładu Unii przydzielonego na odpowiednie priorytety Unii lub na odpowiednią część tych priorytetów w ramach programu operacyjnego danego państwa członkowskiego.
2. Przedział, w jakim stawki zryczałtowane są stosowane w indywidualnych przypadkach nieprzestrzegania przepisów WPRyb, określono w załączniku.
3. Jeżeli w odniesieniu do tego samego priorytetu Unii Komisja stwierdzi kilka przypadków nieprzestrzegania przepisów WPRyb w tym samym akcie wykonawczym na podstawie art. 102 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, stawki zryczałtowane nie kumulują się, lecz korektę finansową ustala się w najwyższym z przedziałów mających zastosowanie do tych przypadków.
4. Jeśli po dokonaniu korekty finansowej przez Komisję w określonym przypadku nieprzestrzegania przepisów WPRyb dane państwo członkowskie nie podejmie odpowiednich działań naprawczych, stawka zryczałtowana może zostać podwyższona do następnego wyższego poziomu w ramach przedziału mającego zastosowanie w danym przypadku nieprzestrzegania przepisów WPRyb.
5. Oprócz przypadków, w których jest to wyraźnie określone w załączniku, stawka zryczałtowana w wysokości 100 % wkładu Unii przydzielonego na odpowiednie priorytety Unii lub na odpowiednią część tych priorytetów w ramach programu operacyjnego danego państwa członkowskiego może zostać zastosowana, jeżeli:
 - a) nieprzestrzeganie przepisów WPRyb jest na tyle zasadnicze, częste lub rozpowszechnione, że oznacza całkowitą niewydolność danego systemu i zagraża legalności działań państwa członkowskiego lub prawidłowości finansowania wspólnej polityki rybołówstwa; lub
 - b) istnieją dowody na umyślne zaniedbania ze strony państwa członkowskiego w odniesieniu do rozwiązania problemu nieprzestrzegania przepisów WPRyb.

Artykuł 4

Przepisy przejściowe

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, pomocy zatwierdzonej przez Komisję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2006.

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 665/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 665/2008 skreśla się artykuł 6.

*Artykuł 6***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jeśli chodzi o przypadki niezgodności w zakresie gromadzenia danych ujętych w kategorii 4 załącznika, zarządzania nimi i ich wykorzystywania, art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia stosuje się jednak od daty uchylecia art. 8 rozporządzenia (WE) nr 199/2008.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Przypadki nieprzestrzegania przepisów (1)		Przedział stawek zryczałtowanych
---	--	----------------------------------

Kategoria 1: Niedopełnienie obowiązku uczestniczenia w realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa określonych w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, które mają podstawowe znaczenie dla ochrony żywych zasobów morza

1.1	Niedopełnienie obowiązku zapewnienia przestrzegania uprawnień do połowów przyznanym danemu państwu członkowskiemu na podstawie art. 16–17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013	25–100 %
1.2	Niespełnienie wymogów określonych w różnego rodzaju środkach ochronnych wymienionych w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013	10–100 %

Kategoria 2: Niewypełnianie międzynarodowych zobowiązań dotyczących ochrony

2.1	Niewypełnianie zobowiązań wynikających z art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013	10–100 %
-----	---	----------

Kategoria 3: Niedopełnienie obowiązku zapewnienia stanu równowagi między flotą a zasobami naturalnymi

3.1	Niedopełnienie obowiązku przedłożenia sprawozdania na temat równowagi między zdolnością połowową floty a uprawnieniami do połowów, spełniającego wszystkie wymogi określone w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013	2–25 %
3.2	Niedopełnienie obowiązku wdrożenia planu działania zgodnie z art. 22 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jeżeli plan ten został włączony do składanego co roku sprawozdania	5–25 %
3.3	Niedopełnienie obowiązku cofnięcia licencji połowowych i upoważnień do połowów przed wycofaniem zdolności połowowej przy zastosowaniu pomocy publicznej oraz obowiązku niezastępowania zdolności połowowej, o których mowa w art. 22 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013	10–50 %
3.4	Niedopełnienie obowiązku zapewnienia, aby zdolność połowowa w żadnym momencie nie przekraczała limitów określonych w art. 22 ust. 7 i w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1380/2013	10–50 %
3.5	Niedopełnienie obowiązku wdrożenia systemu wprowadzania/wycofywania zgodnie z wymogami art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013	10–25 %
3.6	Niedopełnienie obowiązku prowadzenia rejestru floty rybackiej zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 26/2004 (2)	10–50 %

Kategoria 4: Niedopełnienie obowiązku wdrożenia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, szczegółowo określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 199/2008, którego skutkiem jest brak informacji na temat zasobów naturalnych

4.1	Niedopełnienie obowiązku gromadzenia danych biologicznych, technicznych, ekologicznych i społeczno-gospodarczych niezbędnych do zarządzania rybołówstwem oraz zarządzania tymi danymi, określonego w art. 4, 13 i 17 rozporządzenia (WE) nr 199/2008	2–25 %
4.2	Niedopełnienie obowiązku przedłożenia corocznego sprawozdania z realizacji krajowych programów gromadzenia danych oraz podania tego sprawozdania do publicznej wiadomości, określonego w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 199/2008	2–10 %
4.3	Niedopełnienie obowiązku zapewnienia krajowej koordynacji gromadzenia danych naukowych w zakresie zarządzania rybołówstwem i zarządzania tymi danymi, określonego w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 199/2008	2–5 %

Przypadki nieprzestrzegania przepisów ⁽¹⁾		Przedział stawek zryczałtowanych
4.4	Niedopełnienie obowiązku koordynowania działań w zakresie gromadzenia danych z innymi państwami członkowskimi w tym samym regionie, określonego w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 199/2008	2–25 %
4.5	Niedopełnienie obowiązku terminowego udostępniania danych użytkownikom końcowym zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia (WE) nr 199/2008	2–25 %

Kategoria 5: Niedopełnienie obowiązku wprowadzenia skutecznego systemu kontroli i egzekwowania

5.1	Niedopełnienie obowiązku przestrzegania ogólnych zasad kontroli i egzekwowania zgodnie z tytułem II rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽³⁾	10–50 %
5.2	Niedopełnienie obowiązku zapewnienia przestrzegania ogólnych warunków dostępu do wód i zasobów zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	10–50 %
5.3	Niedopełnienie obowiązku kontroli wprowadzania do obrotu w celu zapewnienia rzeczywistej identyfikowalności produktów rybołówstwa i akwakultury zgodnie z tytułem V rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	10–50 %
5.4	Niedopełnienie obowiązku sprawowania skutecznego nadzoru, przeprowadzania inspekcji i podejmowania systematycznych i odpowiednich działań w zakresie egzekwowania przepisów w odniesieniu do wszelkich naruszeń przepisów WPRyb zgodnie z tytułami VI, VII i VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	10–50 %
5.5	Niedopełnienie obowiązku ustanowienia i realizowania krajowych programów kontroli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz, w stosownych przypadkach, przeprowadzania indywidualnych programów kontroli i inspekcji ustanowionych przez Komisję zgodnie z tytułem IX tego rozporządzenia	10–50 %
5.6	Niedopełnienie obowiązku współpracy z Komisją w celu ułatwienia urzędnikom Komisji wykonywania ich obowiązków w trakcie weryfikacji, niezależnych inspekcji i kontroli zgodnie z tytułem X rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	2–50 %
5.7	Niedopełnienie obowiązku wdrożenia środków wprowadzonych przez Komisję w celu zapewnienia realizacji przez państwa członkowskie celów WPRyb, takich jak plany działania i wszelkie inne środki zgodnie z tytułem XI rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	10–50 %
5.8	Niespełnienie wymogów w odniesieniu do analizy, walidacji, dostępu i wymiany danych i informacji zgodnie z tytułem XII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	2–25 %
5.9	Niedopełnienie obowiązku kontroli realizacji skutecznego systemu świadectw połowowych określonego również w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 ⁽⁴⁾	10–50 %
5.10	Niedopełnienie obowiązku podjęcia działań w sprawie domniemanych lub zgłoszonych nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów na podstawie art. 26 ust. 3, art. 39 i art. 40 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008	5–50 %

Kategoria 6: Niedopełnienie obowiązku ustanowienia i zapewnienia funkcjonowania sprawnego systemu skutecznego, proporcjonalnego i odstraszającego kar

6.1	W przypadku naruszenia przepisów niedopełnienie obowiązku powiadomienia państwa członkowskiego bandery, państwa członkowskiego, którego obywatelem jest sprawca, lub każdego innego państwa członkowskiego zainteresowanego działaniami następczymi podjętymi w celu zapewnienia zgodności zgodnie z art. 89 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	2–10 %
-----	--	--------

Przypadki nieprzestrzegania przepisów ⁽¹⁾		Przedział stawek zryczałtowanych
6.2	Niedopełnienie obowiązku podjęcia natychmiastowych środków, zgodnie z art. 91 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, mających na celu powstrzymanie przed dalszym nielegalnym postępowaniem kapitanów statków rybackich lub innych osób fizycznych lub prawnych ujętych na gorącym uczynku stanowiącym poważne naruszenie	10–50 %
6.3	Niedopełnienie obowiązku ustanowienia kryteriów w celu ustalenia, czy naruszenie przepisów WPRyB ma poważny charakter na podstawie art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008	10–50 %
6.4	Niedopełnienie obowiązku zapewnienia systematycznego nakładania skutecznych kar za naruszenia przepisów WPRyB oraz zapewnienia, że kary te są odpowiednio surowe i proporcjonalne do wagi takiego naruszenia przepisów, aby osiągnąć skutek odstraszający i, jako minimum, skutecznie pozbawić podmioty, które są sprawcami naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku dopuszczenia się tych naruszeń, zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	10–50 %
6.5	Niedopełnienie obowiązku stosowania systemu punktów za poważne naruszenia przepisów, dotyczącego właścicieli licencji połowowych oraz kapitanów, zgodnie z art. 92 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	10–50 %
6.6	Niedopełnienie obowiązku ustanowienia krajowego rejestru naruszeń przepisów i odpowiedniego nim administrowania zgodnie z art. 93 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009	10–50 %

⁽¹⁾ Określone na podstawie art. 102 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczące rejestru statków rybackich Wspólnoty (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1931**z dnia 23 października 2015 r.****zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Huile d'olive de Nice (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Komisja rozpatrzyła wniosek Francji o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Huile d'olive de Nice” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2400/96 ⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 417/2006 ⁽³⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Huile d'olive de Nice” (ChNP).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2400/96 z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 327 z 18.12.1996, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 417/2006 z dnia 10 marca 2006 r. uzupełniające Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” [Pimiento Asado del Bierzo (ChOG), Fico bianco del Cilento (ChNP), Melannurca Campana (ChOG), Montes de Granada (ChNP), Huile d'olive de Nice (ChNP), Aceite de la Rioja (ChNP), Antequera (ChNP)] (Dz.U. L 72 z 11.3.2006, s. 8).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 204 z 20.6.2015, s. 24.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1932**z dnia 26 października 2015 r.****zawieszające możliwość składania wniosków o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1918/2006 na oliwę z oliwek pochodzącą z Tunezji do końca roku kontyngentowego 2015**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1918/2006 ⁽²⁾ otwarto roczny kontyngent taryfowy na przywóz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia objętej kodami CN 1509 10 10 i CN 1509 10 90 całkowicie uzyskanej w Tunezji oraz przywożonej do Unii bezpośrednio z tego państwa.
- (2) Ilości, których dotyczą wnioski o pozwolenia na przywóz złożone od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 4 sierpnia 2015 r., są wyższe od rocznej ilości wynoszącej 56 700 ton ustalonej w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 2015/1371 ⁽³⁾ ustalono współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości, o które wystąpiono we wnioskach w dniach 3 i 4 sierpnia 2015 r., oraz zawieszono możliwość składania nowych wniosków na miesiąc sierpień 2015 r. Należy zawiesić składanie nowych wniosków do końca bieżącego roku kontyngentowego.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Składanie nowych wniosków o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006, zawieszają się do końca bieżącego roku kontyngentowego od dnia 28 października 2015 r.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1371 z dnia 7 sierpnia 2015 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi od dnia 3 do dnia 4 sierpnia 2015 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji, oraz zawieszające możliwość składania wniosków o takie pozwolenia na miesiąc sierpień 2015 r. (Dz.U. L 211 z 8.8.2015, s. 32).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1933**z dnia 27 października 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych we włóknach kakao, chipsach bananowych, suplementach diety, suszonych ziołach i suszonych przyprawach****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽²⁾ określono najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych.
- (2) Zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem najwyższe dopuszczalne poziomy wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) muszą być bezpieczne oraz tak małe, na ile jest to rozsądnie osiągalne, w oparciu o stosowanie dobrych praktyk w zakresie produkcji i suszenia oraz dobrych praktyk w rolnictwie i rybołówstwie.
- (3) Włókna kakao są szczególnym produktem kakao wytwarzanym z łupiny ziarna kakaowego i zawierają wyższe poziomy WWA niż wyroby kakaowe produkowane ze śruty kakaowej. Włókna kakao i produkty pochodne stanowią półprodukty w łańcuchu żywnościowym i są stosowane jako składniki do przygotowywania niskokalorycznych środków spożywczych o wysokiej zawartości włókna pokarmowego. Należy ustanowić szczegółowe poziomy WWA dla włókien kakao i produktów pochodnych. Biorąc pod uwagę, że produkty te charakteryzują się niską zawartością tłuszczu, należy ustanowić najwyższe dopuszczalne poziomy w przeliczeniu na mokłą masę.
- (4) Chipsy bananowe są wykorzystywane w śniadaniowych przetworach zbożowych i słodyczach oraz spożywane jako przekąska. Ostatnio w chipsach bananowych wykryto wysokie poziomy WWA. Te ustalenia są związane ze smażeniem chipsów bananowych w oleju kokosowym. Należy zatem ustanowić najwyższe dopuszczalne poziomy WWA dla chipsów bananowych. Początkowo, z braku odpowiednich danych o występowaniu, te najwyższe dopuszczalne poziomy odpowiadają najwyższym dopuszczalnym poziomom dla oleju kokosowego przeznaczonego do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub do stosowania jako składnik w środkach spożywczych. Najwyższe dopuszczalne poziomy powinny w ciągu dwóch lat zostać poddane przeglądowi z uwzględnieniem dostępnych danych o występowaniu.
- (5) Wysokie poziomy WWA wykryto w niektórych suplementach diety, które zawierają składniki roślinne lub są z nich uzyskiwane. Występowanie wysokich poziomów w tych suplementach diety wiąże się ze złymi praktykami w zakresie suszenia stosowanymi do takich składników roślinnych. Tych wysokich poziomów można uniknąć poprzez stosowanie dobrych praktyk. Należy zatem ustalić najwyższe dopuszczalne poziomy WWA w tych produktach, które są możliwe do osiągnięcia przy zastosowaniu dobrych praktyk w zakresie suszenia i które zapewnią wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi.
- (6) Również w suplementach diety zawierających propolis, mleczko pszczele i spirulinę lub z nich uzyskanych wykryto w pewnych przypadkach wysokie poziomy WWA, które były związane ze stosowaniem złych praktyk. Ponieważ niższe poziomy można osiągnąć poprzez stosowanie dobrych praktyk, należy ustanowić najwyższe dopuszczalne poziomy WWA w tych produktach.
- (7) Wysokie poziomy WWA stwierdzono również w suszonych ziołach i przyprawach, co wiąże się także ze stosowaniem złych praktyk w zakresie suszenia. Dlatego należy ustanowić najwyższe dopuszczalne poziomy WWA w suszonych ziołach i suszonych przyprawach. Tradycyjne wędzenie i metody przetwarzania stosowane w odniesieniu do wędzonej papryki i kardamonu skutkują wysokimi poziomami WWA. Biorąc pod uwagę, że konsumpcja tych przypraw jest niska, i w celu umożliwienia tym wędzonym produktom pozostania w obrocie, należy wykluczyć te przyprawy z zakresu stosowania najwyższych dopuszczalnych poziomów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).

- (8) Należy wyznaczyć odpowiedni okres, aby pozwolić państwom członkowskim i podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze na dostosowanie się do nowych wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1881/2006.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Środki spożywcze wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem wymienionych w pkt 6.1.11, które zostały w sposób zgodny z prawem wprowadzone do obrotu przed dniem 1 kwietnia 2016 r., mogą pozostawać w obrocie po tym dniu aż do upływu ich daty minimalnej trwałości lub terminu przydatności do spożycia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2016 r., z wyjątkiem środków spożywczych wymienionych w pkt 6.1.11, dla których najwyższy dopuszczalny poziom stosuje się od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W sekcji 6: *Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne* załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 6.1.2 otrzymuje brzmienie:

„6.1.2	Ziarno kakaowe i produkty pochodne, z wyjątkiem produktów wymienionych w pkt 6.1.11	5,0 µg/kg tłuszczu, począwszy od 1.4.2013 r.	35,0 µg/kg, począwszy od 1.4.2013 r. do 31.3.2015 r. 30,0 µg/kg tłuszczu, począwszy od 1.4.2015 r.”
--------	---	--	--

2) dodaje się pkt 6.1.11, 6.1.12, 6.1.13, 6.1.14 i 6.1.15 w brzmieniu:

„6.1.11	Włókna kakao i produkty pochodne przeznaczone do stosowania jako składnik w środkach spożywczych	3,0	15,0
6.1.12	Chipsy bananowe	2,0	20,0
6.1.13	Suplementy diety zawierające składniki roślinne i ich preparaty ⁽³⁹⁾ (*) (**) Suplementy diety zawierające propolis, mlecze pszczele, spirulinę lub ich preparaty ⁽³⁹⁾	10,0	50,0
6.1.14	Suszone zioła	10,0	50,0
6.1.15	Suszone przyprawy z wyjątkiem kardamonu i wędzonej papryki <i>Capsicum</i> spp.	10,0	50,0

(*) Preparaty roślinne to preparaty uzyskane ze składników roślinnych (np. całych roślin, części roślin, podzielonych lub pociętych roślin) przy pomocy różnych procesów (np. tłoczenia, wyciskania, ekstrakcji, frakcjonowania, destylacji, koncentracji, suszenia i fermentacji). Definicja ta obejmuje rozdrobnione lub sproszkowane rośliny, części roślin, glony, grzyby, porosty, nalewki, ekstrakty, olejki eteryczne (inne niż oleje roślinne, o których mowa w pkt 6.1.1.), wyciskane soki i przetworzone wyciągi.

(**) Najwyższy dopuszczalny poziom nie ma zastosowania do suplementów diety zawierających oleje roślinne. Oleje roślinne wykorzystywane jako składniki w suplementach diety powinny być zgodne z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami ustanowionymi w pkt 6.1.1.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1934**z dnia 27 października 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Środki antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych (dalej: „łączniki rur i przewodów rurowych” lub „produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie” lub „Chiny”) i z Tajlandii zostały pierwotnie wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 584/96⁽²⁾ („pierwotne środki”) oraz ostatnio rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 803/2009⁽³⁾ („środki obowiązujące”).
- (2) Na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego środki pierwotne zostały rozszerzone rozporządzeniami Rady (WE) nr 964/2003⁽⁴⁾, (WE) nr 2052/2004⁽⁵⁾, (WE) nr 2053/2004⁽⁶⁾ oraz (WE) nr 655/2006⁽⁷⁾ na przywóz towarów wysyłanych z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin, niezależnie od tego, czy zostały zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin.
- (3) Dla wszystkich przedsiębiorstw obowiązujące cło antydumpingowe wynosi 58,6 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 584/96 z dnia 11 marca 1996 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Chorwacji i Tajlandii oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu nałożonego cła tymczasowego (Dz.U. L 84 z 3.4.1996, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 803/2009 z dnia 27 sierpnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz tych przywożonych z Tajwanu, niezależnie od tego, czy zostały zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu, czy też nie, i uchylające zwolnienie przyznane przedsiębiorstwom Chun Hsin Enterprise Co. Ltd. i Nian Hong Pipe Fittings Co. Ltd. (Dz.U. L 233 z 4.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 964/2003 z dnia 2 czerwca 2003 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz tych przywożonych z Tajwanu, zarówno zadeklarowanych, jak i niezadeklarowanych jako pochodzące z Tajwanu (Dz.U. L 139 z 6.6.2003, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2052/2004 z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 964/2003 na przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej o przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych wysyłanych z Indonezji, zarówno zadeklarowanych, jak i niezadeklarowanych jako pochodzące z Indonezji (Dz.U. L 355 z 1.12.2004, s. 4).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2053/2004 z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzające zasięg ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 964/2003 na przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej o przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych wysyłanych ze Sri Lanki niezależnie od tego, czy zostały zadeklarowane jako pochodzące ze Sri Lanki czy też nie (Dz.U. L 355 z 1.12.2004, s. 9).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 655/2006 z dnia 27 kwietnia 2006 r. rozszerzające zasięg ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 964/2003 na przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej o przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych wysyłanych z Filipin niezależnie od tego, czy zostały zadeklarowane jako pochodzące z Filipin (Dz.U. L 116 z 29.4.2006, s. 1).

1.2. Środki obowiązujące wobec innych państw trzecich

- (4) Środki antidumpingowe obowiązują w odniesieniu do przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Rosji i Turcji⁽¹⁾ oraz w odniesieniu do przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Republiki Korei i Malezji⁽²⁾. Środki wprowadzone wobec Tajlandii wygasły w dniu 4 września 2014 r.⁽³⁾.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (5) W dniu 14 grudnia 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) opublikowała zawiadomienie⁽⁴⁾ o zbliżającym się wygaśnięciu środków antidumpingowych dotyczących przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz tych wysyłanych z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin, niezależnie od tego, czy zostały zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin.
- (6) W dniu 2 czerwca 2014 r. Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Wniosek został złożony przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Łączników Spawanych Doczołowo Unii Europejskiej (ang. Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union) (zwany dalej „wnioskodawcą”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 50 % łącznej produkcji unijnej. W uzasadnieniu wniosku podano, że wygaśnięcie środków może spowodować kontynuację dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (8) W dniu 3 września 2014 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁵⁾.

1.4. Zainteresowane strony

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych unijnych producentów, użytkowników i importerów, producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, oraz chińskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (10) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag na temat wszczęcia przeglądu i złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.4.1. Kontrola wrywkowa

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- a) Dobór próby producentów unijnych
- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wskazała, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych, i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag. Próba została wybrana na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w Unii przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zasięgu geograficznego i składa się z trzech przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw z zakładami produkcyjnymi w Austrii, Francji, Niemczech i Włoszech. Nie otrzymano żadnych uwag i wstępnie wybrane przedsiębiorstwa zostały włączone do ostatecznej próby.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 78/2013 z dnia 17 stycznia 2013 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji (Dz.U. L 27 z 29.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1283/2014 z dnia 2 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących z Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 347 z 3.12.2014, s. 17).

⁽³⁾ Dz.U. C 297 z 4.9.2014, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 35.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 295 z 3.9.2014, s. 6.

- (13) W późniejszym okresie jeden z producentów unijnych objętych próbą nie był w stanie przedłożyć pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i został zastąpiony przez innego producenta unijnego. Ostateczna próba składała się z trzech przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw reprezentujących 57 % produkcji unijnej i 58 % sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz posiadających zakłady produkcyjne w czterech różnych państwach członkowskich (Austria, Francja, Niemcy i Włochy). Strony zainteresowane zostały poinformowane o powyższych faktach. Próbę można było uznać za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

b) Kontrola wrywkowa importerów

- (14) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i dokonania doboru ewentualnej próby Komisja zwróciła się do niepowiązanych importerów, aby udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Spośród dwunastu importerów, którzy przedstawili informacje, tylko sześciu dokonywało przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin. Z tych sześciu przedsiębiorstw wybrano próbę na podstawie wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, zapewniając odpowiedni zasięg geograficzny. Próba ta objęła trzech importerów zlokalizowanych w Niemczech, Grecji i we Włoszech.
- (15) Wszyscy importerzy, którzy zgłosili się, zostali poinformowani o proponowanej próbie. Nie otrzymano żadnych uwag. Próba reprezentowała 15 % łącznego przywozu produktu objętego postępowaniem.

c) Kontrola wrywkowa producentów eksportujących w Chinach.

- (16) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i dokonania doboru ewentualnej próby Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Chinach, aby udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (17) Początkowo tylko jeden chiński producent eksportujący zgłosił się i przedłożył informacje wymagane w formularzu dotyczącym kontroli wrywkowej. W związku z powyższym kontrola wrywkowa nie była wymagana. W późniejszym okresie, jak wskazano w motywie 20, wymieniony producent eksportujący zaprzestał współpracy.

1.4.2. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (18) Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim objętym próbą producentom unijnymi i objętym próbą importerom w Unii oraz wyżej wymienionemu chińskiemu producentowi eksportującemu.
- (19) Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od trzech objętych próbą producentów unijnych/grup producentów unijnych i od trzech niepowiązanych objętych próbą importerów.
- (20) Chiński producent eksportujący nie odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu.

1.4.3. Wizyty weryfikacyjne

- (21) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz do oceny, czy wprowadzenie środków byłoby wbrew interesowi Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) Producenci unijni:

- Erne Fittings GmbH i przedsiębiorstwo powiązane Siekmann Fittings GmbH, Schlins Austria,
- Vallourec Fittings SA, Maubeuge, Francja,
- Virgilio Cena & Figli S.P.A., Brescia, Włochy.

b) Importerzy:

- Biagini Piero & C., Altedo di Malalbergo, Włochy,
- General Commercial & Industrial SA, Ateny, Grecja,
- Manfred Geldbach Flansch und Fitting GmbH, Gelsenkirchen, Niemcy.

1.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (22) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu obejmowało okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).
- (23) Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.6. Ujawnienie informacji

- (24) Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom podstawowe fakty i informacje, na podstawie których zamierzała utrzymać w mocy obowiązujące środki antydumpingowe, i wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**2.1. Produkt objęty postępowaniem**

- (25) Produktem objętym przeglądem jest ten sam produkt, który był objęty przeglądem wygaśnięcia zakończonym w sierpniu 2009 r. ⁽¹⁾, tj. łączniki rur i przewodów rurowych (inne niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, pochodzące z Chin, obecnie objęte kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80.

2.2. Produkt podobny

- (26) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Arabii Saudyjskiej, która posłużyła jako państwo analogiczne, oraz
 - produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (27) Komisja stwierdziła, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU**3.1. Uwagi wstępne**

- (28) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy ma miejsce dumping i czy wygaśnięcie istniejących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 803/2009 z dnia 27 sierpnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz tych przywożonych z Tajwanu, niezależnie od tego, czy zostały zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu, czy też nie, i uchylające zwolnienie przyznane przedsiębiorstwom Chun Hsin Enterprise Co. Ltd. i Nian Hong Pipe Fittings Co. Ltd. (Dz.U. L 233 z 4.9.2009, s. 1).

- (29) Jak wskazano w motywach 18 i 19, kwestionariusz przesłano do chińskiego producenta eksportującego, który zgłosił się do kontroli wyrywkowej, ale producent ten nie przedłożył później odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W konsekwencji żaden chiński producent eksportujący nie współpracował w obecnym dochodzeniu i dlatego wykorzystano dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Chińskie władze i wyżej wymienionego chińskiego producenta eksportującego, który zgłosił się do kontroli wyrywkowej, należycie poinformowano o tym, że nieudzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu będzie oznaczać dla Komisji brak współpracy i w konsekwencji Komisja będzie mogła zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ustaleń dotyczących Chin. Jak wskazano powyżej w motywie 20, Komisja nie otrzymała żadnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (31) Na tej podstawie, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, poniższe ustalenia w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oparto na dostępnych faktach, w szczególności na informacjach zawartych we wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia oraz na dostępnych danych statystycznych Eurostatu porównanych z danymi dotyczącymi przywozu zgromadzonymi na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych na podstawie art. 14 ust. 6”) oraz z informacjami zgromadzonymi podczas weryfikacji w zakładach importerów niepowiązanych. Przeanalizowano także chińską bazę danych statystycznych dotyczących wywozu. W wyniku tej analizy wykazano jednak, że pochodzące z niej dane dotyczące wielkości przywozu znacząco przekraczały wielkości odnotowane w innych wiarygodnych źródłach, zwłaszcza w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6. Podobna sytuacja dotyczyła zawartych w niej średnich cen, które były znacznie wyższe od średnich cen odnotowanych w innych źródłach, w tym od średnich cen zgłoszonych przez współpracujących importerów niepowiązanych. Dlatego ustalono, że o ile różnice między danymi zawartymi we wszystkich innych dostępnych źródłach były niewielkie, o tyle dane zawarte w chińskiej bazie danych znacząco różniły się od danych zgromadzonych we wszystkich innych źródłach analizowanych przez Komisję. W związku z powyższym dane pochodzące z chińskiej bazy danych dotyczących wywozu zostały uznane za niewiarygodne w odniesieniu do niniejszej sprawy.

3.2. Przywóz dumpinowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

a) Państwo analogiczne

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna jest określana na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W tym celu należało wybrać państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (33) Tajlandia została wybrana jako państwo analogiczne w pierwotnym dochodzeniu. Podczas poprzedniego przeglądu wygaśnięcia Stany Zjednoczone Ameryki posłużyły jako państwo analogiczne z powodu braku współpracy ze strony producentów tajlandzkich.
- (34) Do celów obecnego dochodzenia Komisja poinformowała zainteresowane strony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że zamierza wybrać jako ewentualne państwo analogiczne Republikę Korei, która w przeciwieństwie do Stanów Zjednoczonych nie wprowadziła środków ochrony handlu, a koreański producent eksportujący współpracował w przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym środków obowiązujących wobec przywozu łączników rur i przewodów rurowych z Malezji i Republiki Korei, o którym mowa w motywie 4. Komisja wezwała strony do przedstawiania uwag w sprawie zasadności tego wyboru, ale strony nie przedłożyły żadnych komentarzy.
- (35) Komisja szukała informacji dotyczących producentów łączników rur i przewodów rurowych w innych potencjalnych państwach analogicznych, tj. w Bośni i Hercegowinie, Indiach, Izraelu, Japonii, Arabii Saudyjskiej, na Tajwanie i w Tajlandii, oraz wezwała wszystkich znanych producentów łączników rur i przewodów rurowych w tych państwach, włącznie z producentem w Republice Korei, do przedstawienia niezbędnych informacji. Tylko jeden producent w Arabii Saudyjskiej podjął współpracę i przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (36) Jak wskazano w motywie 26, dochodzenie wykazało, że łączniki rur i przewody rurowe produkowane i sprzedawane na rynku krajowym w Arabii Saudyjskiej miały te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same zastosowania końcowe, co produkt wytwarzany i wywożony przez chińskich producentów eksportujących do Unii.
- (37) Dochodzenie nie wykazało żadnych zakłóceń na rynku krajowym Arabii Saudyjskiej. Chociaż funkcjonował tam tylko jeden producent, nie obowiązywały żadne środki ochrony handlu, a producent krajowy konkurował z przywozem z Chin, Korei Południowej, Tajlandii i Japonii. Na tej podstawie stwierdzono, że poziom konkurencji na rynku Arabii Saudyjskiej był satysfakcjonujący.

- (38) W toku dochodzenia ustalono również, że ilości produkowane i sprzedawane na rynku krajowym Arabii Saudyjskiej były reprezentatywne w porównaniu z łącznym wywozem z Chin do Unii według Eurostatu.
- (39) Jak wskazano w motywie 45, w toku dochodzenia wykazano, że w ujęciu średnim sprzedaż krajowa łączników rur i przewodów rurowych dokonywana przez producenta z Arabii Saudyjskiej przynosiła straty. Niemniej jednak średni koszt produkcji był na tym samym poziomie co koszt w przemyśle unijnym, a sprawozdania finansowe objęte audytem były sporządzane z założeniem kontynuowania działalności. Na tej podstawie uznano, że wymienione przedsiębiorstwo utrzyma się na rynku w przewidywalnej przyszłości.
- (40) W świetle powyższych faktów Arabia Saudyjska została uznana za odpowiednie państwo analogiczne na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

b) *Wartość normalna*

- (41) Informacje otrzymane od współpracujących producentów w Arabii Saudyjskiej wykorzystano jako podstawę do ustalenia wartości normalnej mającej zastosowanie do producentów eksportujących w Chinach.
- (42) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej producenta współpracującego w Arabii Saudyjskiej była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (43) Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Łączna wielkość sprzedaży eksportowej została ustalona w oparciu o dane statystyczne Eurostatu, jak wyjaśniono w motywie 31. Na tej podstawie sprzedaż krajowa w Arabii Saudyjskiej została uznana za reprezentatywną.
- (44) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego mogła być uznana za dokonywaną w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (45) W toku dochodzenia stwierdzono, że podczas dłuższego okresu czasu średnia ważona cena sprzedaży krajowej była niższa od średniego ważonego kosztu produkcji. Dlatego też nie mogła ona zostać uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym. W konsekwencji wartość normalna została skonstruowana na podstawie kosztu wytworzenia powiększonego o rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) oraz zysku zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Zgodnie z formułą wprowadzającą w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego koszty SG&A zostały określone na podstawie danych producenta współpracującego w państwie analogicznym. Wobec braku informacji dotyczących rzeczywistego zysku producenta eksportującego zastosowano rozsądny poziom zysku zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W przemyśle metalurgicznym zysk wynoszący 5 % został uznany za rozsądny. Margines dumpingu wyniósł 136 %.

c) *Cena eksportowa*

- (47) Cena eksportowa została ustalona na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie danych statystycznych Eurostatu porównanych z informacjami przedstawionymi przez wnioskodawcę we wniosku, bazą danych na podstawie art. 14 ust. 6 oraz danymi uzyskanymi od współpracujących importerów niepowiązanych.

d) *Porównanie*

- (48) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie cen *ex-works*. W przypadkach uzasadnionych potrzebą rzetelnego porównania cena eksportowa i wartość normalna zostały skorygowane pod względem różnic wpływających na ceny i porównywalności cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzone korekty dotyczyły kosztów transportu (fracht morski), kosztów ubezpieczenia i opłat za odprawę celną na podstawie zweryfikowanych informacji przedstawionych przez importerów niepowiązanych.

e) *Margines dumpingu*

- (49) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną ze średnią ważoną ceną eksportową, jak ustalono powyżej zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego. Ze względu na brak współpracy chińskich producentów eksportujących nie można było określić rodzajów produktu wywożonego z Chin. W związku z tym porównanie według rodzaju produktu nie było możliwe.

- (50) Na tej podstawie średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) na granicy Unii przed ocleniem, wyniósł ponad 136 %.

3.3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

a) Uwaga wstępna

- (51) Oprócz ustalenia dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, Komisja zbadała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku braku środków. Analizie poddano następujące elementy: moce produkcyjne oraz wolne moce w Chinach, chińską politykę eksportową w innych państwach trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.

b) Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Chinach

- (52) Chińska produkcja, moce produkcyjne i wolne moce zostały ustalone w oparciu o dane szacunkowe przedstawione przez wnioskodawcę. Na tej podstawie oszacowano łączną wielkość produkcji w Chinach na 435 000 ton, a łączne moce produkcyjne na 612 000 ton. W rezultacie łączne wolne moce produkcyjne w Chinach oszacowano na 177 000 ton, co stanowiło prawie trzykrotną konsumpcję w Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Jak wyjaśniono w motywach 53–56, duża część tych wolnych mocy może zostać przekierowana do Unii.

c) Chińska polityka eksportowa w innych państwach trzecich

- (53) Wobec braku jakichkolwiek publicznie dostępnych informacji oraz z powodu braku współpracy chińskich producentów eksportujących poziom średnich chińskich cen eksportowych stosowanych na innych rynkach państw trzecich nie mógł zostać ustalony. Chińscy producenci eksportujący stosowali jednak nieuczciwe praktyki handlowe na rynku USA, na którym środki antidumpingowe dotyczące łączników rur i przewodów rurowych obowiązują od 1992 r. Na tej podstawie i zważywszy również na przeszłe i obecne praktyki handlowe na rynku unijnym, nie ma powodów, by wierzyć, że chińscy eksporterzy zmienią politykę cen eksportowych w najbliższej przyszłości.

d) Atrakcyjność rynku unijnego

- (54) Nawet przy obowiązujących cłach chińscy producenci eksportujący zwiększyli swoją wielkość wywozu i udział w rynku unijnym, co wskazuje na stałe zainteresowanie chińskich producentów eksportujących tym rynkiem. Znajduje to również potwierdzenie w przeszłych praktykach obchodzenia ceł poprzez przeładunek łączników rur i przewodów rurowych na Tajwanie, w Indonezji, na Sri Lance i na Filipinach (zob. motyw 2).
- (55) Nawet jeżeli uzna się, że konsumpcja krajowa w Chinach i w innych państwach trzecich może wzrosnąć, wysoki poziom nadwyżek produkcyjnych w Chinach, znacząco przewyższający łączną konsumpcję w Unii, wskazuje, że chińscy producenci eksportujący wciąż będą dysponowali istotnymi ilościami dostępnymi w celu wywozu na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków. Zważywszy, że USA, inny duży rynek zbytu łączników rur i przewodów rurowych, wprowadziły środki antidumpingowe na przywóz łączników rur i przewodów rurowych z Chin, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków duże ilości wolnych mocy produkcyjnych zostaną przekierowane do Unii.
- (56) Mając na uwadze przeszłe i obecne praktyki dumpingowe chińskich producentów eksportujących, jak wyjaśniono powyżej w motywie 50, oraz fakt, że łączniki rur i przewody rurowe z Chin podlegają środkom antidumpingowym przy przywozie na rynek USA, stwierdza się, że rynek unijny pozostanie atrakcyjny dla chińskich producentów eksportujących.

3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (57) W ramach dochodzenia ustalono, że chiński przywóz nadal napływał na rynek unijny po cenach bardzo dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W świetle istnienia dużych wolnych mocy produkcyjnych dostępnych w Chinach (prawie trzy razy wyższych od konsumpcji w Unii), polityki eksportowej na rynku USA oraz atrakcyjności rynku unijnego, Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (58) W przemyśle unijnym nie nastąpiły żadne większe zmiany strukturalne w porównaniu z sytuacją opisaną w okresie objętym dochodzeniem w ramach ostatniego przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa powyżej w motywie 1. W ODP produkt podobny był wytwarzany przez 22 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (59) Ustalano, że łączna produkcja unijna w ODP wynosiła 48 868 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie danych przedstawionych przez wnioskodawcę, które porównano ze zweryfikowanymi danymi przedsiębiorstw objętych próbą.
- (60) Jak wskazano w motywie 11, do ostatecznej próby wybrano trzy podmioty (producentów unijnych/grupy producentów unijnych). Przedsiębiorstwa/grupy przedsiębiorstw objęte próbą reprezentowały 57 % produkcji unijnej oraz 58 % sprzedaży unijnej (zob. motyw 13 powyżej). Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (61) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (w tym celu wykorzystano dane przedstawione przez wnioskodawcę); oraz (ii) wielkości przywozu z państw trzecich ustalonej w oparciu o bazę danych Eurostatu. Jak wskazano w motywie 31, dane zawarte w chińskiej bazie danych statystycznych dotyczących wywozu uznano za niewiarygodne i dlatego nie wykorzystano ich do celów ustalenia wielkości wywozu z Chin.
- (62) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2011	2012	2013	ODP
Łączna konsumpcja w Unii	57 897	59 916	60 503	58 113
Indeks	100	103	104	100

Źródło: Dane przedstawione przez wnioskodawcę oraz pochodzące z bazy danych Eurostatu.

- (63) W 2012 r. i 2013 r. konsumpcja wzrosła nieznacznie, odpowiednio o 3 % i o 4 % w porównaniu z poziomem w 2011 r., osiągając 59 916 ton w 2012 r. i 60 503 tony w 2013 r. W ODP zmniejszyła się do poziomu nieznacznie wyższego niż w 2011 r., tj. do 58 113 ton. Łączna konsumpcja unijna pozostała zatem stabilna w okresie badanym.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (64) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Łączna wielkość przywozu z Chin przedstawiona w poniższej tabeli obejmuje przywóz łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chin i przywóz łączników rur i przewodów rurowych wysyłanych z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin w związku z rozszerzeniem środków na przywóz wysyłany z tych państw, jak wskazano w motywie 2.

- (65) Przywóz do Unii z Chin kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2011	2012	2013	ODP
Łączniki rur i przewody rurowe pochodzące z Chin	3 739	6 789	7 091	8 058
Łączniki rur i przewody rurowe wysyłane z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin	1 051	1 168	1 342	1 377
Łączna wielkość przywozu z Chin	4 790	7 957	8 433	9 435
<i>Indeks</i>	100	166	176	197
Udział w rynku	8 %	13 %	14 %	16 %

Źródło: Eurostat.

- (66) W okresie badanym łączna wielkość przywozu z Chin stale wzrastała i prawie podwoiła się (z 4 790 ton w 2011 r. do 9 435 ton w ODP). Chiński udział w rynku podążał za tym samym trendem i zwiększył się dwukrotnie w okresie badanym z 8 % w 2011 r. do 16 % w ODP.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (67) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu. Średnie ceny importowe przedstawione w poniższej tabeli obejmują łączniki rur i przewody rurowe pochodzące z Chin oraz łączniki rur i przewody rurowe wysyłane z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin, z tego samego powodu, o którym mowa w motywie 64. Na tej podstawie średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtuje się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/ton)

	2011	2012	2013	ODP
Łączniki rur i przewody rurowe pochodzące z Chin	1 347	1 646	1 299	1 179
Łączniki rur i przewody rurowe wysyłane z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin	2 200	2 700	2 633	2 623
Wartość średnia dotycząca Chin	1 534	1 801	1 511	1 388
<i>Indeks</i>	100	117	98	90

Źródło: Eurostat.

- (68) W okresie badanym średnia cena importowa podlegała znaczącym wahaniom. Na początku cena wzrosła o 17 % z 1 534 EUR/tonę w 2011 r. do 1 801 EUR/tonę w 2012 r. Następnie cena importowa spadła w 2013 r. do 1 511 EUR/tonę i do 1 388 EUR/tonę w ODP. Ogólnie cena importowa spadła w okresie badanym o 10 %.
- (69) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie średnich ważonych cen sprzedaży naliczanych przez objętych próbą producentów unijnych niepowiązanym klientom na rynku unijnym, skorygowanych do poziomu cen *ex-works*, oraz średnich cen przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) według danych Eurostatu, z odpowiednimi korektami uwzględniającymi cła i koszty ponoszone po przywozie.

- (70) Ze względu na brak współpracy chińskich producentów eksportujących, jak wskazano w motywie 49, nie można było określić rodzajów produktu wywożonego z Chin. W związku z tym porównanie według rodzaju produktu nie było możliwe. Porównania cen dokonano w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz pomniejszonych o bonifikaty i rabaty. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on średni ważony margines podcięcia wynoszący 20,5 %.

4.3.3. Przywóz z państw trzecich

- (71) W poniższej tabeli przedstawiono, jak kształtował się przywóz do Unii z pozostałych państw trzecich podczas okresu badanego pod względem wielkości i udziału w rynku, a także średniej ceny przywożonych towarów.

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

		2011	2012	2013	ODP
Przywóz z państw trzecich	Wielkość w tonach	9 078	11 560	11 273	11 556
	<i>Indeks</i>	100	127	124	127
	Udział w rynku	16 %	19 %	19 %	20 %
	Średnia cena (EUR/tonę)	2 596	2 473	2 584	2 442
	<i>Indeks</i>	100	95	100	94

Źródło: Eurostat.

- (72) Wielkość przywozu z innych państw trzecich wzrosła z około 9 078 ton w 2011 r. do około 11 556 ton w ODP, tj. o 27 %. Wzrost ten nastąpił przede wszystkim między 2011 r. a 2012 r., a wielkość przywozu utrzymała się później na względnie stabilnym poziomie do końca ODP. Taki wzrost odzwierciedlony jest w udziale w rynku tego przywozu, który zwiększył się z 16 % w 2011 r. do 19 % w 2012 r. i utrzymywał się następnie na stabilnym poziomie, odnotowując tylko niewielki wzrost do 20 % w ODP. Średnia cena importowa spadła o 5 % w 2012 r., a potem wzrosła o 5 % w 2013 r. W ODP znowu spadła o 6 %. W ujęciu średnim ceny te były niższe od cen przemysłu unijnego.
- (73) W ODP przywóz pochodził głównie z Wietnamu, Kambodży, Tajlandii i Izraela. Przywóz ten kształtował się następująco:

Tabela 5

Wielkość przywozu (w tonach) z najważniejszych innych państw trzecich

Wielkość przywozu w podziale na państwo	2011	2012	2013	ODP
Wietnam	1 158	1 602	2 635	2 562
<i>Indeks</i>	100	138	228	221
Kambodża	0	0	365	1 368
<i>Indeks</i>	100	100	365	1 368

Wielkość przywozu w podziale na państwo	2011	2012	2013	ODP
Tajlandia	2 520	2 559	1 974	1 357
<i>Indeks</i>	100	102	78	54
Izrael	128	547	745	973
<i>Indeks</i>	100	427	582	760

Źródło: Eurostat.

- (74) Przywóz z Wietnamu zwiększył się dwukrotnie z okresie badanym, osiągając około 2 562 ton w ODP. Przywóz z Tajlandii zmniejszył się znacząco (o 47 %) od 2011 r., osiągając w ODP poziom 1 357 ton. Wreszcie przywóz z Kambodży i Izraela wzrósł znacząco w okresie badanym do poziomu odpowiednio 1 368 ton i 973 ton w ODP.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (75) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (76) Na potrzeby analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Wskaźniki makroekonomiczne Komisja oceniła na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu. Dane te dotyczą wszystkich znanych producentów unijnych. Wskaźniki mikroekonomiczne Komisja oceniła na podstawie danych zawartych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych oraz danych odnoszących się do objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (77) Wskaźniki makroekonomiczne obejmują: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (78) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału. Wartości dotyczące wskaźników mikroekonomicznych opierają się na zweryfikowanych danych pochodzących od przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw objętych próbą.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (79) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	53 797	54 951	54 572	48 868
<i>Indeks</i>	100	102	101	90

	2011	2012	2013	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	184 220	164 220	164 220	164 220
<i>Indeks</i>	100	89	89	89
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	29 %	33 %	33 %	29 %

Źródło: Wniosek.

- (80) Wielkość produkcji utrzymywała się na stabilnym poziomie między 2011 r. i 2013 r., ale spadła w ODP o 10 % do poziomu wynoszącego 48 868 ton.
- (81) Moce produkcyjne producentów unijnych utrzymywały się na poziomie wynoszącym 164 220 ton od 2012 r., po spadku o 11 % w 2011 r. Moce produkcyjne przedstawione w tabeli powyżej ustalono, zgodnie z przyjętą w tym sektorze praktyką oraz metodą wykorzystaną w trakcie poprzednich postępowań wskazanych z motywie 4, w oparciu o teoretyczne maksymalne moce produkcyjne w następujących warunkach: 3 zmiany na dzień, 6 dni w tygodniu, 48 tygodni w roku. W rzeczywistości jednak produkcja w tej branży opiera się na dwuzmianowym systemie pracy, 5 dni w tygodniu, 48 tygodni w roku. Możliwe jest zatem, że przedstawione moce produkcyjne nie odzwierciedlają wiernie faktycznych mocy produkcyjnych w ODP.
- (82) Wykorzystanie mocy produkcyjnych podczas ODP było na niskim poziomie wynoszącym 29 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło w okresie badanym i osiągnęło poziom 33 % w 2012 r. i 2013 r. Odzwierciedla to niewielki wzrost wielkości produkcji w tych latach. Jak wyjaśniono w motywie 81, niski poziom wykorzystania mocy produkcyjnych wynika częściowo z metody obliczenia łącznych mocy.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (83) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2011	2012	2013	ODP
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	44 030	40 399	40 797	37 121
<i>Indeks</i>	100	92	93	84
Udział w rynku	76 %	67 %	67 %	64 %

Źródło: Wniosek.

- (84) W 2012 r. wielkość sprzedaży na rynku unijnym spadła o 8 % w porównaniu ze sprzedażą w 2011 r. Nieznacznie wzrosła w 2013 r. i znowu spadła w ODP do poziomu 37 121z*ton, tj. ogólna wielkość sprzedaży spadła o 16 % w porównaniu z poziomem w 2011 r.
- (85) Spadek sprzedaży przemysłu unijnego znalazł odzwierciedlenie w jego udziale w rynku, który zmniejszył się o 12 punktów procentowych w okresie badanym, tj. z 76 % w 2011 r. do 64 % w ODP.

4.4.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (86) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	ODP
Liczba pracowników	1 092	1 006	962	947
<i>Indeks</i>	100	92	88	86
Wydajność (jednostka/pracownik)	49	55	57	52
<i>Indeks</i>	100	112	116	106

Źródło: Wniosek.

- (87) W okresie badanym liczba pracowników stopniowo zmniejszyła się o 14 % z 1 092 pracowników w 2011 r. do 947 pracowników w ODP. Jako że produkcja utrzymała się na tym samym poziomie w 2012 r. i 2013 r., wydajność siły roboczej unijnych producentów mierzona jako roczna produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną wzrosła odpowiednio o 12 % i 16 % w tych latach w porównaniu z 2011 r. W ODP wydajność zmniejszyła się w wyniku spadku produkcji, ale była wyższa o 6 % od poziomu z 2011 r.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (88) Średnia ważona jednostkowych cen sprzedaży naliczanych przez producentów unijnych objętych próbą klientom niepowiązanym w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2011	2012	2013	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (EUR/t)	2 774	2 902	2 808	2 892
<i>Indeks</i>	100	105	101	104
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/tonę)	3 081	3 100	3 042	3 118
<i>Indeks</i>	100	101	99	101

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (89) Unijne ceny sprzedaży pozostały na względnie stałym poziomie i charakteryzowały się tylko niewielkimi wahaniami. Wzrosły w 2012 r. o 5 %, spadły w 2013 r. o 4 % i znowu wzrosły w ODP o 3 %. W okresie badanym ceny wzrosły ogólnie o 4 %. Jednostkowe koszty produkcji podążały za tym samym trendem, tj. na

początku wzrosły w 2012 r., następnie spadły w 2013 r. i znowu wzrosły w ODP. Wahania te były jednak niewielkie, w granicach od 1 % do 2 %. Ogólnie jednostkowy koszt produkcji wzrósł w okresie badanym o 1 %. Nieznacznie wyższy wzrost cen sprzedaży podczas okresu badanego umożliwił poprawę rentowności producentów unijnych, która pozostała jednak ujemna w całym okresie badanym, jak wskazano w motywie 94.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (90) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2011	2012	2013	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	53 347	54 409	55 868	55 715
Indeks	100	102	105	104

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (91) W okresie badanym średni koszt pracy na pracownika wykazywał niewielką tendencję wzrostową. Między 2011 r. a ODP średnie koszty pracy na pracownika zwiększyły się o 4 % do 55 715 EUR. Zmniejszenie liczby pracowników o 14 % w okresie badanym nie przyniosło natychmiastowych oszczędności przedsiębiorstwom z powodu kosztów wynikających z wypowiedzenia umów.

4.4.3.3. Zapasy

- (92) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2011	2012	2013	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	6 657	6 851	6 807	5 749
Indeks	100	103	102	86
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	22 %	21 %	29 %	21 %

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (93) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego nieznacznie wzrósł w 2012 r., a następnie spadł w latach 2012–2013 o 1 % i od 2013 r. do ODP o 16 %. Ogółem w okresie badanym zapasy zmniejszyły się o 14 %. W porównaniu z poziomem produkcji stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 1 punkt procentowy między 2011 r. a ODP.

4.4.3.4. Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (94) Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 11,2 %	- 5,5 %	- 8,3 %	- 9,1 %
Przepływ pieniężny (w EUR)	- 7 791 330	- 518 192	- 2 540 656	- 1 790 761
Indeks	100	1 504	307	435
Inwestycje (w EUR)	2 388 945	3 111 518	4 339 627	3 362 845
Indeks	100	130	182	141
Zwrot z inwestycji	- 21,4 %	- 18,8 %	- 13,6 %	- 15,3 %

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (95) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (96) W okresie badanym przemysł unijny odnotował znaczne straty. W 2011 r. przemysł odnotował stratę wynoszącą - 11,2 %, która zmniejszyła się do - 5,5 % w 2012 r., a następnie wzrosła w 2013 r. i w ODP do odpowiednio - 8,3 % i - 9,1 %.
- (97) Przepływ pieniężny netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływ pieniężny pozostał ujemny w okresie badanym pomimo pewnej poprawy, zwłaszcza w 2012 r.
- (98) Inwestycje podążały za rosnącym trendem i były powiązane z poprawą bezpieczeństwa procesu produkcji, niższą konsumpcją energii oraz wzrostem konkurencyjności i jakości łączników rur i przewodów rurowych. Inwestycje wzrosły w 2012 r. i w 2013 r., ale spadły w ODP. W porównaniu z 2011 r. inwestycje wzrosły o 30 % w 2012 r., o 82 % w 2013 r. i o 41 % w ODP. Taki wzrost inwestycji nie przełożył się jednak na dodatni zwrot z inwestycji, który jest procentowym stosunkiem zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Wahał się on od - 21,4 % w 2011 r. do - 15,3 % w ODP.

4.4.3.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (99) Margines dumpingu ustalony w dochodzeniu jest wyraźnie wyższy od poziomu *de minimis*. Uwzględniając wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny jest znaczny.
- (100) Sytuacja przemysłu unijnego nie poprawiła się jeszcze w pełni po szkodzi wyrządzonej przeszłym dumpingiem ze strony przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Rosji, Turcji, Republiki Korei i Malezji.

4.5. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu unijnego

- (101) Tendencja ujemna była widoczna niemal we wszystkich głównych wskaźnikach szkody. Wielkość produkcji spadła w okresie badanym o 9 %, a moce produkcyjne o 11 %. Przemysł unijny odnotował duże straty w całym okresie badanym. Pomimo pewnej poprawy straty przemysłu unijnego wyniosły – 9,1 % w ODP. Ponadto przemysł unijny odnotował stały ujemny przepływ pieniężny i spadek zatrudnienia o około 11 % w okresie badanym. W dodatku sprzedaż spadła o 16 %, a udział w rynku producentów unijnych zmniejszył się o 12 punktów procentowych.
- (102) Sytuacja dotycząca zapasów nieznacznie poprawiła się w okresie badanym, ponieważ zapasy zmniejszyły się o 14 %. Inwestycje wzrosły w tym samym okresie o 41 %. Wzrost ten był konieczny dla producentów unijnych, aby mogli oni m.in. konkurować na rynku. Powyższy wzrost nie wyklucza jednak istnienia szkody i powinien być raczej postrzegany jako część trwającego procesu restrukturyzacji przemysłu unijnego.
- (103) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SZKODY

5.1. Skutki przewidywanej wielkości przywozu oraz wpływ na ceny w przypadku uchylecia środków

- (104) W motywie 57 Komisja stwierdziła, że uchYLECIE ŚRODKÓW najprawdopodobniej spowodowałoby kontynuację przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (105) W toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, co przełożyło się na m.in. spadek produkcji, wielkości sprzedaży, udziału w rynku, zatrudnienia i stały brak zysku, jak wskazano w motywie 101.
- (106) Pomimo obowiązujących wysokich ceł wielkość przywozu z Chin wzrosła znacząco w okresie badanym i w konsekwencji chiński udział w rynku wzrósł dwukrotnie (zob. motyw 65). Presja cenowa na rynku unijnym utrzymała się na wysokim poziomie, biorąc pod uwagę marginesy podcięcia cenowego, których istnienie wykazano w ODP.
- (107) Ponadto, jak wskazano powyżej w motywie 52, dostępne wolne moce produkcyjne w Chinach były prawie trzy razy wyższe od konsumpcji w Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Dlatego też w przypadku wygaśnięcia środków prawdopodobne jest, że duża ilość produktu objętego postępowaniem zostanie wprowadzona na rynek unijny.
- (108) Biorąc pod uwagę minioną i obecną politykę cenową producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, oczekuje się, że przywóz nadal będzie dokonywany po cenach dumpingowych, co znacznie podetnie ceny przemysłu unijnego. Przywóz po cenach dumpingowych z pewnością będzie miał negatywny wpływ na przemysł unijny. Wywarłby on jeszcze silniejszą presję cenową na przemysł unijny i przyczyniłby się do dalszego pogorszenia wyników finansowych tego przemysłu. Przywóz ten nadal przejmowałby udziały w rynku unijnym kosztem przemysłu unijnego. To zaś skutkowałoby jeszcze niższym wykorzystaniem mocy produkcyjnych, co było jednym z kluczowych elementów prowadzących do ujemnych wyników przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (109) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że wygaśnięcie obowiązujących środków najprawdopodobniej spowoduje kontynuację szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

6. INTERES UNII

- (110) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych wobec Chin nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Określenie interesu Unii oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.

- (111) Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (112) Na tej podstawie sprawdzono, czy istnieją niepodważalne powody mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie w mocy obecnych środków nie leży w interesie Unii pomimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i prawdopodobieństwa kontynuacji szkody.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (113) Obowiązujące środki antydumpingowe nie zapobiegły przywozowi na rynek unijny po cenach dumpingowych, a przemysł unijny poniósł istotną szkodę podczas okresu badanego.
- (114) Przemysł unijny udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Starania mające na celu restrukturyzację procesu produkcji oraz zwiększenie konkurencyjności i jakości w ODP doprowadziły do wzrostu wydajności (o 6 %) i zmniejszenia mocy produkcyjnych (o 11 %). Znajduje to również odzwierciedlenie w poziomie inwestycji (zob. motyw 98). Ponadto dochodowa działalność eksportowa przemysłu unijnego kształtowała się pozytywnie, pokazując, że przemysł unijny jest konkurencyjny na rynkach państw trzecich (wywóz producentów objętych próbą wzrósł w okresie badanym o 10 %).
- (115) Jeśli środki wygasną, możliwy napływ znacznych ilości towarów przywożonych po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodowałby dalsze pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego. Prawdopodobnie napływ ten przyczyniłby się między innymi do dalszej utraty udziałów w rynku, spadku ceny sprzedaży, spadku wykorzystania mocy produkcyjnych i w ogólnym ujęciu do dalszego poważnego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu unijnego.
- (116) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że utrzymanie środków antydumpingowych względem przywozu z Chin leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

6.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (117) Dwunastu importerów współpracowało w ramach obecnego dochodzenia, ale tylko sześciu zgłosiło przywóz łączników rur i przewodów rurowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Wybrano próbę składającą się z trzech niepowiązanych importerów reprezentujących 15 % łącznego przywozu z Chin w ODP. Produkt objęty postępowaniem reprezentował średnio tylko około 10 % ich łącznej sprzedaży. Ich działalność gospodarcza dotycząca produktu objętego postępowaniem była rentowna. Mając na uwadze powyższe ustalenia, można stwierdzić, że obowiązujące środki nie miały znaczącego wpływu na importerów objętych kontrolą.
- (118) Dochodzenie wykazało również, że importerzy nadal dokonywali przywozu produktu objętego postępowaniem w znaczących ilościach, zwiększając je w okresie badanym. Dlatego też jest mało prawdopodobne, aby utrzymanie tych środków mogło doprowadzić do pogorszenia sytuacji gospodarczej importerów w przyszłości.
- (119) Żaden z nich nie współpracował ani nie zgłosił się w związku z obecnym dochodzeniem. Ten brak współpracy zdaje się potwierdzać wnioski z dochodzenia pierwotnego, zgodnie z którymi łączniki rur i przewody rurowe reprezentują bardzo małą część ich ogólnych kosztów produkcji, a obowiązujące środki nie wydają się powodować utraty konkurencyjności tych importerów.

6.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (120) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że nie ma przekonujących powodów przeciwko rozszerzeniu obowiązujących środków antydumpingowych.

7. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (121) Z powyższych rozważań wynika, że, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, należy utrzymać środki antydumpingowe wobec przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chin.

- (122) W konsekwencji należy również utrzymać rozszerzenie środków dotyczących produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chin na przywóz towarów pochodzących z Tajwanu ⁽¹⁾, Indonezji ⁽²⁾, Sri Lanki ⁽³⁾ i Filipin ⁽⁴⁾, niezależnie od tego, czy zostały zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu, Indonezji, Sri Lanki i Filipin.
- (123) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz łączników rur i przewodów rurowych (innych niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, obecnie objętych kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 (kody TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 oraz 7307 99 80 98), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka należności celnej (%)	Dodatkowe kody TARIC
Chiny	Wszystkie przedsiębiorstwa	58,6	—

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 964/2003.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2052/2004.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2053/2004.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 655/2006..

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1935**z dnia 27 października 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	43,6
	MA	95,1
	MK	86,8
	TR	112,1
	ZZ	84,4
0707 00 05	AL	32,3
	TR	112,1
	ZZ	72,2
0709 93 10	MA	116,3
	TR	144,3
	ZZ	130,3
0805 50 10	AR	130,2
	TR	107,0
	UY	83,2
	ZA	133,8
	ZZ	113,6
0806 10 10	BR	251,7
	EG	210,4
	LB	234,5
	MK	88,0
	PE	75,0
	TR	177,3
	ZZ	172,8
	ZZ	172,8
0808 10 80	AL	23,1
	CL	85,3
	NZ	143,1
	ZA	138,5
	ZZ	97,5
0808 30 90	TR	135,8
	ZZ	135,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2015/1936

z dnia 8 lipca 2015 r.

w sprawie mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych przewodów i rur wentylacyjnych do wentylacji powietrza zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 60 lit. h,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ocenę i weryfikację stałości właściwości użytkowych przewodów i rur wentylacyjnych przeznaczonych do wentylacji powietrza należy przeprowadzać zgodnie z systemami określonymi w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011.
- (2) Należy zatem ustalić, które systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych stosuje się do przewodów i rur wentylacyjnych przeznaczonych do wentylacji powietrza. Pozwoliłoby to producentom na skuteczniejszy dostęp do rynku wewnętrznego, przyczyniając się tym samym do zwiększenia konkurencyjności całej branży budowlanej.
- (3) Niniejszą decyzję należy stosować wyłącznie do wyrobów nieobjętych innymi odpowiednimi aktami prawa Unii. Nie należy zatem stosować jej do przewodów i rur używanych w stałych systemach przeciwpożarowych, gdyż są już one objęte decyzją Komisji 96/577/WE ⁽²⁾ i decyzją Komisji 1999/472/WE ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszą decyzję stosuje się do przewodów i rur wentylacyjnych przeznaczonych do wentylacji powietrza do użytku w pracach budowlanych, jak określono w załączniku I.

Artykuł 2

Wyroby, o których mowa w art. 1, poddaje się ocenie i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk zgodnie z systemami określonymi w załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 96/577/WE z dnia 24 czerwca 1996 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie stałych systemów przeciwpożarowych (Dz.U. L 254 z 8.10.1996, s. 44).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 1999/472/WE z dnia 1 lipca 1999 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie rur, zbiorników i urządzeń pomocniczych niemających styczności z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 42).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

*ZAŁĄCZNIK I***WYROBY OBJĘTE ZAKRESEM DECYZJI**

Niniejszą decyzję stosuje się do następujących wyrobów:

1. Przewody i rury wentylacyjne przeznaczone do wentylacji powietrza do użytku w pracach budowlanych.
-

ZAŁĄCZNIK II

SYSTEMY OCENY I WERYFIKACJI STAŁOŚCI WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

W odniesieniu do wyrobów objętych niniejszą decyzją, przy uwzględnieniu ich zasadniczych charakterystyk, stosuje się następujące systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych:

Tabela 1

W odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk z wyjątkiem reakcji na ogień

Wyroby	Zasadnicze charakterystyki	Mający zastosowanie system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określony w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011
Przewody i rury wentylacyjne przeznaczone do wentylacji powietrza do użytku w pracach budowlanych	W odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk z wyjątkiem reakcji na ogień	3

Tabela 2

Wyłączenie w odniesieniu do reakcji na ogień

W odniesieniu do wszystkich wyrobów wymienionych w pierwszej kolumnie tabeli 1 określa się następujące systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w zależności od podrodziny, do której należy dany wyrób:

Podrodziny wyrobów	Mający zastosowanie system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określony w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011
Wyroby, w przypadku których na możliwym do jednoznacznego ustalenia etapie produkcji udoskonala się właściwości użytkowe dotyczące reakcji na ogień (np. poprzez dodanie produktów hamujących palność lub ograniczenie zawartości materiału organicznego)	1
Wyroby, w przypadku których istnieje obowiązująca europejska podstawa prawna pozwalająca na sklasyfikowanie ich właściwości użytkowych dotyczących reakcji na ogień bez przeprowadzania badań	4
Wyroby, które nie należą do podrodzin wskazanych w wierszach 1 i 2	3

DECYZJA KOMISJI (UE) 2015/1937
z dnia 21 października 2015 r.
ustanawiająca niezależną doradcą Europejską Radę Budżetową

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pakt stabilności i wzrostu ma na celu zapewnienie dyscypliny budżetowej w całej Unii i określa ramy zapobiegania nadmiernemu deficytowi budżetowemu i jego korygowania, przy jednoczesnym stosowaniu zaostrzonego nadzoru nad politykami budżetowymi wobec państw członkowskich, których walutą jest euro.
- (2) Odnośne kompetencje przyznane Komisji i Radzie w związku z wielostronnymi ramami nadzoru wynikają z traktatów i prawa wtórnego Unii.
- (3) W sprawozdaniu pięciu przewodniczących „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej” zaproponowano wzmocnienie obecnych ram zarządzania gospodarczego poprzez utworzenie doradczej Europejskiej Rady Budżetowej. Powinna ona, pełniąc rolę doradcą, pomagać Komisji w wykonywaniu jej funkcji w ramach wielostronnego nadzoru w strefie euro. Pozostaje to bez uszczerbku dla kompetencji Komisji określonych w Traktacie.
- (4) Wspomniana Rada powinna dostarczać Komisji oceny wdrażania unijnych ram budżetowych, w szczególności pod względem horyzontalnej spójności decyzji i realizacji nadzoru budżetowego, przypadków szczególnie poważnego nieprzestrzegania zasad oraz adekwatności rzeczywistego kursu polityki budżetowej w strefie euro i na poziomie krajowym.
- (5) Ponieważ pakt stabilności i wzrostu koncentruje się na budżetach krajowych i nie określa wspólnego kursu polityki budżetowej, Rada powinna również przyczynić się do bardziej świadomej debaty w ramach Komisji na temat ogólnych skutków polityk budżetowych w strefie euro i na poziomie krajowym, z myślą o osiągnięciu odpowiedniego kursu polityki budżetowej w strefie euro, zgodnie z zasadami paktu stabilności i wzrostu.
- (6) Europejska Rada Budżetowa powinna wykonywać swoje zadania w sposób niezależny i przygotowywać swoje opinie niezależnie od wszelkich krajowych lub europejskich instytucji, organów, urzędów lub agencji. Jej sekretariat powinien administracyjnie przynależeć do Sekretariatu Generalnego Komisji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie Rady

Niniejszym ustanawia się niezależną Europejską Radę Budżetową („Rada”).

Artykuł 2

Misja i zadania

1. Rada, pełniąc rolę doradcą, pomaga Komisji w wykonywaniu jej funkcji w ramach wielostronnego nadzoru budżetowego, jak określono w art. 121, 126 i 136 TFUE w odniesieniu do strefy euro.

2. Do celów ust. 1 Rada wykonuje następujące zadania:
 - a) Rada dostarcza Komisji oceny wdrażania unijnych ram budżetowych, w szczególności pod względem horyzontalnej spójności decyzji i realizacji nadzoru budżetowego, przypadków szczególnie poważnego nieprzestrzegania zasad oraz adekwatności rzeczywistego kursu polityki budżetowej w strefie euro i na poziomie krajowym. W ocenie tej Rada może również przedstawiać propozycje dotyczące przyszłych ram budżetowych Unii;
 - b) Rada doradza Komisji na temat przyszłego kursu polityki budżetowej właściwej dla strefy euro jako całości w oparciu o analizę ekonomiczną. Może ona doradzać Komisji w sprawie odpowiednich krajowych kursów polityki budżetowej, które będą spójne z jej opinią na temat wspólnego kursu polityki budżetowej w strefie euro zgodnie z zasadami paktu stabilności i wzrostu. W przypadku stwierdzenia ryzyka zagrażającego prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej Rada załącza do swojej opinii szczegółową analizę wariantów strategicznych dostępnych w ramach paktu stabilności i wzrostu;
 - c) Rada współpracuje z krajowymi radami polityki budżetowej, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2011/85/UE ⁽¹⁾. Współpraca między Radą a krajowymi radami polityki budżetowej ma w szczególności za zadanie wymianę najlepszych praktyk i ułatwianie ustalania wspólnych stanowisk wobec kwestii objętych unijnymi ramami fiskalnymi;
 - d) na wniosek przewodniczącego Rada zapewnia doradztwo *ad hoc*.

Artykuł 3

Skład

1. Rada składa się z przewodniczącego i czterech członków.
2. Przewodniczący odpowiada za nadzorowanie wykonywania zadań powierzonych Radzie i zapewnienie jej prawidłowego funkcjonowania. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady i im przewodniczy. Przewodniczący i jeden członek są mianowani przez Komisję na wniosek przewodniczącego Komisji po zasięgnięciu opinii wiceprzewodniczącego Komisji ds. euro i dialogu społecznego oraz komisarza do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i cel. Pozostali trzej członkowie mianowani są przez Komisję na wniosek przewodniczącego Komisji po zasięgnięciu opinii krajowych rad polityki budżetowej, Europejskiego Banku Centralnego oraz Grupy Roboczej Eurogrupy. Do wszystkich członków Rady, w tym przewodniczącego, stosuje politykę równych szans.
3. Przewodniczący oraz członkowie Rady są uznanymi międzynarodowymi ekspertami mianowanymi w oparciu o osiągnięcia, umiejętności, znajomość makroekonomii i finansów publicznych oraz doświadczenie w zakresie polityki budżetowej i zarządzania budżetem.
4. Członkowie Rady są powoływani na okres trzech lat, z możliwością jednorazowego odnowienia kadencji.
5. Przewodniczący i członkowie Rady są powoływani w charakterze specjalnych doradców, których status i wynagrodzenia są określone na podstawie art. 5, 123 i 124 warunków zatrudnienia innych pracowników UE.
6. Koszty podróży i pobytu poniesione przez przewodniczącego i członków Rady są zwracane przez Komisję zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji. Zwrot tych wydatków odbywa się w granicach dostępnych środków przyznanych w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.
7. Rada jest wspomagana przez sekretariat, składający się z kierownika sekretariatu i specjalnych pracowników pomocniczych. Sekretariat przynależy do celów administracyjnych, do Sekretariatu Generalnego i odpowiada za następujące zadania:
 - a) pomoc w procesie decyzyjnym Rady poprzez przygotowywanie posiedzeń Rady, analizę dokumentów, które będą przedmiotem obrad, oraz monitorowanie postępów prac pod względem priorytetów określonych przez Radę;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41).

- b) zapewnienie wysokiej jakości wsparcia analitycznego, statystycznego, administracyjnego i logistycznego pod kierownictwem przewodniczącego;
- c) zapewnienie współpracy z krajowymi radami polityki budżetowej w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do wspierania misji i zadań Rady określonych w art. 2.

8. Funkcję kierownika sekretariatu pełni główny analityk gospodarczy ustanowiony decyzją C(2015) 2665. Jego zadania obejmują przygotowanie uformowania Rady. Pozostali członkowie sekretariatu to urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony, pracownicy kontraktowi, oddelegowani eksperci krajowi, wybierani przez kierownika sekretariatu w porozumieniu z przewodniczącym. Wszyscy członkowie sekretariatu są wybierani w oparciu o wysokie kwalifikacje i doświadczenie w dziedzinach istotnych dla działalności Rady i są przydzieleni lub oddelegowani (*mis à disposition*).

Artykuł 4

Niezależność

1. Przy wykonywaniu swoich zadań członkowie Rady działają niezależnie i nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, rządów państw członkowskich ani do żadnego innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też od nich takich instrukcji nie przyjmują. Członkowie sekretariatu przyjmują instrukcje wyłącznie od Rady.
2. Członkowie Rady ujawniają przewodniczącemu wszelkie potencjalne konflikty interesów w odniesieniu do poszczególnych ocen lub opinii, a przewodniczący stosuje wszelkie właściwe środki i może zdecydować, że dany członek nie uczestniczy w przygotowaniu i przyjęciu danej oceny lub opinii. Jeśli chodzi o przewodniczącego, trudność taką rozstrzyga Rada.

Artykuł 5

Funkcjonowanie

1. Rada przyjmuje swoje opinie wyłącznie w obecności przynajmniej trzech członków, w tym przewodniczącego. Rada dąży do przyjęcia opinii w miarę możliwości w drodze konsensusu. Jeżeli nie można osiągnąć konsensusu, podejmuje decyzje zwykłą większością głosów członków obecnych na posiedzeniu, w tym przewodniczącego, przy czym głosów wstrzymujących się nie liczy się jako głos. W przypadku równej liczby głosów głos przewodniczącego jest decydujący.
2. Rada uchwała swój regulamin wewnętrzny.
3. Rada działa zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym. Posiedzenia Rady są niejawnne.
4. Między Radą i właściwymi służbami Komisji zostaje zawarty protokół ustaleń ustanawiający praktyczne zasady dotyczące zakresu i formy współpracy, w tym w szczególności dostępu do odpowiednich informacji.

Artykuł 6

Przejrzystość

Rada publikuje sprawozdanie roczne ze swojej działalności, które zawiera podsumowanie opinii i ocen przygotowanych dla Komisji.

Artykuł 7

Przepisy końcowe

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 listopada 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2015/1938

z dnia 27 sierpnia 2015 r.

zmieniające wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2015/27)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 9 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3, art. 18 ust. 2 oraz art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie wspólnej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania narzędzi, instrumentów i procedur stosowanych przez Eurosystem, obejmujący Europejski Bank Centralny (EBC) oraz krajowe banki centralne tych państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”), tak aby umożliwić prowadzenie takiej polityki w jednolity sposób we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro.
- (2) Efektem implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu powinno być uczestnictwo szerokiego grona kontrahentów w ramach jednolitych kryteriów kwalifikacji. Kryteria te określa się w celu zapewnienia równego traktowania kontrahentów we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro, oraz zapewnienia spełniania przez kontrahentów określonych wymogów ostrożnościowych i operacyjnych.
- (3) Biorąc pod uwagę niedawne inicjatywy legislacyjne dotyczące wdrożenia unii bankowej, Rada Prezesów zdecydowała o dalszym doprecyzowaniu zasad mających zastosowanie do kontrahentów operacji polityki pieniężnej Eurosystemu.
- (4) Rada Prezesów zdecydowała o wprowadzeniu do zasad Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń nowej kategorii kwalifikowanych aktywów nierynkowych, a mianowicie nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych kwalifikowanymi należnościami kredytowymi.
- (5) Wytyczne EBC/2014/60 ⁽¹⁾ powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

W wytycznych EBC/2014/60 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł wytycznych EBC/2014/60 otrzymuje brzmienie:

„Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (Wytyczne w sprawie dokumentacji ogólnej) (EBC/2014/60)”;

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2014/60) (Dz.U. L 91 z 2.4.2015, s. 3).

2) w art. 2 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) »właściwy organ« – organ lub instytucję publiczną oficjalnie uznaną przez prawo krajowe i wyznaczoną przez to prawo do sprawowania nadzoru instytucji w ramach systemu nadzorczego w danym państwie członkowskim, w tym EBC w odniesieniu do zadań powierzonych mu rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (*);

(*) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).”;

3) w art. 2 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) »wykorzystanie krajowe« – przekazanie na zabezpieczenie przez kontrahenta z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro:

- a) aktywów rynkowych wyemitowanych i utrzymywanych w państwie członkowskim rodzimego KBC tego kontrahenta;
- b) należności kredytowych, w przypadku których prawem właściwym dla umowy będącej ich podstawą jest prawo państwa członkowskiego rodzimego KBC tego kontrahenta;
- c) RMBD wyemitowanych przez podmioty mające siedzibę w państwie członkowskim rodzimego KBC tego kontrahenta;
- d) nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych kwalifikowanymi należnościami kredytowymi, wyemitowanych i utrzymywanych w państwie członkowskim rodzimego KBC tego kontrahenta.”;

4) w art. 2 dodaje się pkt 42a w brzmieniu:

„42a) »rekapitalizacja rzeczowa przy użyciu instrumentów długu publicznego« – dowolną formę podwyższenia subskrybowanego kapitału instytucji kredytowej, w ramach którego całość lub część wkładu następuje poprzez bezpośrednio wniesienie do instytucji kredytowej instrumentów dłużnych państwa lub sektora publicznego wyemitowanych przez emitenta długu państwowego lub sektora publicznego wnoszącego nowy kapitał do instytucji kredytowej.”;

5) w art. 2 pkt 70 otrzymuje brzmienie:

„70) »aktywa nierynkowe« – dowolne aktywa spośród depozytów terminowych, należności kredytowych, RMBD i nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych kwalifikowanymi należnościami kredytowymi.”;

6) w art. 2 dodaje się pkt 70a w brzmieniu:

„(70a) »Nierynkowe instrumenty dłużne zabezpieczone kwalifikowanymi należnościami kredytowymi« (zwane dalej »instrumentami DECC« (non-marketable debt instruments backed by eligible credit claims)) – instrumenty dłużne:

- a) które są zabezpieczone, bezpośrednio lub pośrednio, należnościami kredytowymi, które spełniają wszystkie kryteria kwalifikacji Eurosystemu dla należności kredytowych, określone w sekcji 1 rozdziału 1 tytułu III części czwartej, z zastrzeżeniem postanowień art. 107f;
- b) które dają podwójną możliwość regresu: (i) w stosunku do instytucji kredytowej, która jest inicjatorem stanowiących zabezpieczenie należności kredytowych; oraz (ii) w stosunku do dynamicznej puli zabezpieczeń należności kredytowych, o których mowa w lit. a);
- c) dla których nie stosuje się transzowania ryzyka.”;

7) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. EBC może przeprowadzać operacje dostrajające w dowolnym dniu operacyjnym Eurosystemu w celu przeciwdziałania nierównowagom płynności w okresie utrzymywania rezerwy obowiązkowej. Jeżeli dzień transakcji, dzień rozrachunku i dzień płatności nie są dniami operacyjnymi KBC, dany KBC nie ma obowiązku przeprowadzania takich operacji.”;

8) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Kryteria kwalifikacji uczestnictwa w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu

Z zastrzeżeniem art. 57 do uczestnictwa w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu Eurosystem dopuszcza wyłącznie instytucje spełniające następujące kryteria:

- a) instytucje te muszą podlegać wymogom systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu zgodnie z art. 19 ust. 1 Statutu ESBC, bez możliwości przyznania wyłączenia z obowiązków w zakresie systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2531/98 oraz rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9);
 - b) instytucje te muszą:
 - (i) podlegać co najmniej jednej formie zharmonizowanego nadzoru w Unii lub EOG sprawowanego przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013; lub
 - (ii) być publicznymi instytucjami kredytowymi w rozumieniu art. 123 ust. 2 Traktatu, podlegającymi nadzorowi o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013; lub
 - (iii) być instytucjami podlegającymi niezharmonizowanemu nadzorowi prowadzonemu przez właściwe organy o standardzie porównywalnym do zharmonizowanego nadzoru w Unii lub EOG sprawowanego przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE i rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, np. utworzonymi w państwach członkowskich, których walutą jest euro, oddziałami instytucji zarejestrowanych poza EOG;
 - c) instytucje te muszą być w dobrej kondycji finansowej w rozumieniu art. 55a;
 - d) instytucje te muszą spełniać wszelkie wymogi operacyjne określone w postanowieniach umownych lub normatywnych stosowanych przez rodzimy KBC lub EBC w odniesieniu do danego instrumentu lub operacji.”;
- 9) dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Artykuł 55a

Ocena dobrej kondycji finansowej instytucji

1. Dokonując oceny dobrej kondycji finansowej poszczególnych instytucji na potrzeby niniejszego artykułu, Eurosystem może brać pod uwagę następujące informacje ostrożnościowe:

- a) kwartalne informacje dotyczące kapitału, dźwigni finansowej i wskaźników płynności przekazywane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej zgodnie z wymogami nadzorczymi; lub
- b) w odpowiednich przypadkach – informacje ostrożnościowe o standardzie porównywalnym do informacji, o których mowa w lit. a).

2. Jeżeli takie informacje ostrożnościowe nie zostaną udostępnione rodzimemu KBC instytucji oraz EBC przez nadzorcę instytucji, rodzimy KBC instytucji lub EBC mogą zażądać udostępnienia tych informacji przez instytucję. Jeżeli informacje takie zostaną przekazane bezpośrednio przez instytucję, przekazuje ona również ocenę tych informacji sporządzoną przez odpowiedniego nadzorcę. Może także zostać nałożony wymóg przeprowadzenia dodatkowej certyfikacji przez zewnętrznego audytora.

3. Oddziały przekazują informacje dotyczące kapitału, dźwigni finansowej i wskaźników płynności wymagane na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w odpowiednich przypadkach, informacje o porównywalnym standardzie, w odniesieniu do instytucji, do której dany oddział należy, na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej zgodnie z wymogami nadzorczymi.

4. Dokonując oceny dobrej kondycji finansowej instytucji podlegających rekapitalizacji rzeczowej przy użyciu instrumentów długu publicznego, Eurosystem może brać pod uwagę metodę przeprowadzenia takiej rekapitalizacji rzeczowej i jej rolę w zapewnieniu spełniania wskaźników kapitałowych przekazywanych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym rodzaj i płynność takich instrumentów oraz dostęp do rynku ich emitenta.

5. Podmioty zarządzające aktywami, które powstają w wyniku działań restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w formie zastosowania instrumentu wydzielenia aktywów zgodnie z art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 (*) lub przepisami prawa krajowego implementującymi art. 42 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**), nie są kwalifikowanymi kontrahentami mającymi dostęp do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190);”;

10) art. 96 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zasady określone w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do dłużników lub gwarantów będących, odpowiednio, wielostronnymi bankami rozwoju lub organizacjami międzynarodowymi; podmioty te kwalifikują się bez względu na miejsce siedziby.”;

11) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 99

Dotatkowe wymogi prawne dotyczące należności kredytowych

1. W celu zagwarantowania ustanowienia ważnego zabezpieczenia na należności kredytowej oraz szybkiej realizacji takiej należności w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta konieczne jest spełnienie dodatkowych wymogów prawnych. Wymogi te dotyczą:

- a) weryfikacji istnienia należności kredytowej;
- b) ważności umowy o przekazanie należności kredytowych na zabezpieczenie;
- c) pełnej skuteczności przekazania wobec osób trzecich;
- d) braku ograniczeń dotyczących przekazania na zabezpieczenie i realizacji należności kredytowych;
- e) braku ograniczeń związanych z tajemnicą bankową i poufnością.

2. Szczegółowy opis tych wymogów prawnych zawarty jest w art. 100–105. Dalsze szczegóły dotyczące konkretnych aspektów krajowych systemów prawnych znajdują się we właściwej dokumentacji krajowej KBC.”;

12) w rozdziale 1 tytułu III części czwartej dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 4

Kryteria kwalifikacji instrumentów DECC

Artykuł 107a

Kwalifikowany rodzaj aktywów

1. Kwalifikowanym rodzajem aktywów są instrumenty dłużne w rozumieniu definicji DECC zawartej w art. 2 pkt 70a.

2. Instrumenty DECC muszą mieć określoną, bezwarunkową kwotę główną oraz strukturę kuponu, która spełnia kryteria określone w art. 63. Pula zabezpieczeń może obejmować wyłącznie należności kredytowe, dla których dostępny jest:

- a) określony wzór sprawozdawczy dotyczący instrumentów DECC na poziomie danych o poszczególnych kredytach; lub

- b) wzór sprawozdawczy dotyczący papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami na poziomie danych o poszczególnych kredytach zgodnie z art. 73.
3. Zabezpieczającymi należnościami kredytowymi są należności kredytowe przyznane dłużnikom z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro. Inicjatorem jest kontrahent Eurosystemu z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro; emitent nabywa należności kredytowe od inicjatora.
4. Emitent instrumentów DECC jest podmiotem specjalnego przeznaczenia z siedzibą w państwie członkowskim, którego walutą jest euro. Strony transakcji inne niż emitent, dłużnicy zabezpieczających należności kredytowych i inicjator muszą mieć siedzibę w EOG.
5. Aktywami kwalifikowanymi są instrumenty DECC, które są denominowane w euro lub jednej z byłych walut państw członkowskich, których walutą jest euro.
6. Po dokonaniu pozytywnej oceny Eurosystem zatwierdza strukturę DECC jako kwalifikowane zabezpieczenie Eurosystemu.
7. Prawem właściwym dla instrumentów DECC, inicjatora, dłużników oraz – w odpowiednich przypadkach – gwarantów zabezpieczających należności kredytowych, umów dotyczących zabezpieczających należności kredytowych oraz wszelkich umów zapewniających bezpośrednio lub pośrednio przekazanie zabezpieczających należności kredytowych przez inicjatora emitentowi jest prawo państwa siedziby emitenta.
8. Instrumenty DECC muszą spełniać wymogi co do miejsca emisji i procedur rozrachunku, określone w art. 66 i 67.

Artykuł 107b

Wymóg braku podporządkowania w odniesieniu do instrumentów DECC

Instrumenty DECC nie mogą rodzić praw do kwoty głównej lub odsetek podporządkowanych względem praw posiadaczy innych instrumentów dłużnych tego samego emitenta.

Artykuł 107c

Wymogi jakości kredytowej

Instrumenty DECC muszą być zgodne z wymogami jakości kredytowej Eurosystemu określonymi w sekcji 3 rozdziału 2 tytułu III części czwartej.

Artykuł 107d

Nabycie zabezpieczających należności kredytowych przez emitenta

Puła zabezpieczających należności kredytowych musi zostać nabyta przez emitenta od inicjatora w sposób uznawany przez Eurosystem za prawdziwą sprzedaż (»true sale«) lub inny sposób stanowiący odpowiednik prawdziwej sprzedaży, skuteczny w stosunku do wszystkich osób trzecich, oraz musi być niedostępna dla inicjatora i jego wierzycieli, w tym także w przypadku niewypłacalności inicjatora.

Artykuł 107e

Wymogi przejrzystości dotyczące instrumentów DECC

1. Instrumenty DECC muszą spełniać wymogi dotyczące przejrzystości na poziomie struktury DECC oraz na poziomie poszczególnych zabezpieczających należności kredytowych.

2. Na poziomie struktury DECC udostępnia się do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące kluczowych danych transakcyjnych instrumentów DECC, takich jak dane identyfikujące strony transakcji, podsumowanie podstawowych cech strukturalnych instrumentów DECC, opis zabezpieczenia oraz warunki instrumentów DECC. Dokonując oceny, Eurosystem może żądać przedstawienia przez osoby trzecie uznane przez Eurosystem za właściwe, w tym w szczególności przez emitenta lub inicjatora, dokumentów transakcji i opinii prawnych.

3. Na poziomie poszczególnych zabezpieczających należności kredytowych udostępniać należy, zgodnie z procedurami określonymi w załączniku VIII, wyczerpujące i ujednolicone dane o poszczególnych kredytach dotyczące puli zabezpieczających należności kredytowych, z wyłączeniem danych dotyczących częstotliwości przekazywania sprawozdawczości i okresów przejściowych. Instrumenty DECC są aktywami kwalifikowanymi, jeżeli wszystkie zabezpieczające należności kredytowe są jednorodne, tzn. możliwe jest przekazanie sprawozdawczości o nich na jednym formularzu sprawozdawczym danych o poszczególnych kredytach. Po dokonaniu oceny przekazanych danych Eurosystem może uznać dany instrument DECC za niejednorodny.

4. Dane o poszczególnych kredytach przekazuje się co najmniej z częstotliwością miesięczną, najpóźniej miesiąc po dacie granicznej. Datą graniczną, w odniesieniu do której przekazuje się dane o poszczególnych kredytach, jest ostatni kalendarzowy dzień miesiąca. W przypadku nieprzekazania lub braku aktualizacji danych o poszczególnych kredytach w terminie miesiąca od daty granicznej dany instrument DECC przestaje być kwalifikowanym zabezpieczeniem.

5. Do instrumentów DECC, w tym szczegółowych wzorów sprawozdawczych dotyczących instrumentów DECC na poziomie danych o poszczególnych kredytach, stosuje się wymogi w zakresie jakości danych dotyczące papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami. W odniesieniu do osiągnięcia przez instrumenty DECC minimalnej dopuszczalnej jakości danych o poszczególnych kredytach nie stosuje się okresów przejściowych.

6. Przy ocenie kwalifikacji Eurosystem bierze pod uwagę: a) każdy przypadek nieprzekazania danych obowiązkowych; oraz b) częstotliwość występowania pól przeznaczonych na dane o poszczególnych kredytach, które nie zawierają treści.

Artykuł 107f

Rodzaje kwalifikowanych zabezpieczających należności kredytowych

1. Zabezpieczające należności kredytowe muszą spełniać kryteria kwalifikacji należności kredytowych określone w sekcji 1 rozdziału 1 tytułu III części czwartej, z zastrzeżeniem modyfikacji wynikających z niniejszego artykułu.

2. Ustanowienie ważnego tytułu zabezpieczającego do zabezpieczających należności kredytowych, umożliwiające emitentowi i posiadaczom instrumentów DECC szybką realizację należności kredytowych w przypadku niewykonania zobowiązania przez inicjatora, wymaga spełnienia następujących dodatkowych wymogów prawnych określonych w ust. 3–9:

- a) weryfikacji istnienia zabezpieczającej należności kredytowej;
- b) ważności umowy o przekazanie należności kredytowych na zabezpieczenie;
- c) pełnej skuteczności przekazania na zabezpieczenie wobec osób trzecich;
- d) braku ograniczeń dotyczących przeniesienia danej zabezpieczającej należności kredytowej;
- e) braku ograniczeń dotyczących realizacji danej zabezpieczającej należności kredytowej;
- f) braku ograniczeń związanych z tajemnicą bankową i poufnością.

Dalsze szczegóły dotyczące konkretnych aspektów krajowych systemów prawnych znajdują się we właściwej dokumentacji krajowej KBC.

3. KBC państwa siedziby inicjatora albo organ nadzoru lub zewnętrzni biegli rewidenci przeprowadzają jednorazową weryfikację procedur stosowanych przez inicjatora przy przekazywaniu Eurosystemowi informacji dotyczących zabezpieczających należności kredytowych.

4. KBC państwa siedziby inicjatora podejmuje co najmniej wszystkie poniższe kroki w celu weryfikacji istnienia zabezpieczających należności kredytowych:

- a) KBC państwa siedziby inicjatora uzyskuje od inicjatora, co najmniej raz na kwartał, pisemną deklarację potwierdzającą:
 - (i) istnienie zabezpieczających należności kredytowych, przy czym deklaracja taka może być zastąpiona sprawdzeniem informacji zawartych w centralnym rejestrze kredytowym, jeżeli taki istnieje;
 - (ii) zgodność zabezpieczających należności kredytowych z kryteriami kwalifikacji stosowanymi przez Eurosystem;

- (iii) że dana zabezpieczająca należność kredytowa nie stanowi jednocześnie zabezpieczenia na rzecz osób trzecich oraz że inicjator nie przekaze takiej należności kredytowej jako zabezpieczenia na rzecz Eurosystemu lub osoby trzeciej;
- (iv) że najpóźniej w ciągu następnego dnia operacyjnego inicjator powiadomi właściwy KBC o wszelkich zdarzeniach mogących w istotny sposób wpłynąć na wartość należności kredytowych jako zabezpieczenia, w tym w szczególności o wcześniejszej, częściowej lub całkowitej spłacie, obniżeniu klasyfikacji oraz istotnych zmianach stanu danej należności kredytowej;
- b) KBC państwa lokalizacji inicjatora lub odpowiednie centralne rejestry kredytowe, właściwe organy nadzoru bankowego lub zewnętrzni biegli rewidenci dokonują wrywkowych kontroli jakości i dokładności pisemnych deklaracji inicjatorów – poprzez dostarczenie fizycznej dokumentacji lub poprzez przeprowadzenie inspekcji. Informacje, które sprawdza się w odniesieniu do każdej zabezpieczającej należności kredytowej, obejmują co najmniej cechy warunkujące istnienie i kwalifikację tych należności. W przypadku inicjatorów posiadających system ratingów wewnętrznych zaakceptowany zgodnie z zasadami oceny kredytowej Eurosystemu przeprowadza się dodatkowe kontrole ocen jakości kredytowej zabezpieczających należności kredytowych polegające na sprawdzaniu prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przez dłużników należności kredytowych wykorzystywanych jako zabezpieczenie instrumentów DECC, które są przekazywane na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu;
- c) w przypadku kontroli przeprowadzanych na podstawie art. 107f ust. 3, ust. 4 lit. a) lub ust. 4 lit. b) przez KBC państwa siedziby inicjatora, organy nadzoru, zewnętrznych biegłych rewidentów lub centralne rejestry kredytowe, osoby przeprowadzające te kontrole muszą być do tego upoważnione, jeśli konieczność taka wynika z postanowień umownych lub właściwych wymogów krajowych.
5. Umowa dotycząca przeniesienia zabezpieczających należności kredytowych na emitenta lub ich przekazania na zabezpieczenie w drodze przeniesienia własności, cesji lub zastawu musi być ważna pomiędzy emitentem a inicjatorem lub, odpowiednio, przejmującym/cesjonariuszem/zastawnikiem, zgodnie z właściwym prawem krajowym. Wszystkie wymogi prawne konieczne do ważności umowy i pozwalające na pośrednie lub bezpośrednie przekazanie należności kredytowej jako zabezpieczenia muszą zostać spełnione przez lub inicjatora lub – w odpowiednich wypadkach – cesjonariusza. W zależności od właściwego prawa krajowego w odniesieniu do zawiadomienia dłużnika zastosowanie mają poniższe zasady.
- a) W niektórych sytuacjach niezbędne może być powiadomienie dłużnika lub rejestracja w ogólnodostępnym wykazie: (i) przeniesienia (bezpośredniego lub pośredniego) zabezpieczających należności kredytowych na emitenta; lub (ii) momentu przekazania przez kontrahenta na rzecz rodzimego KBC instrumentów DECC jako zabezpieczenia w celu zapewnienia pełnej skuteczności takiego przeniesienia lub przekazania na zabezpieczenie względem osób trzecich; oraz, w szczególności (iii) w celu zapewnienia pierwszeństwa zaspokojenia emitenta (w odniesieniu do zabezpieczających należności kredytowych) lub rodzimego KBC (w odniesieniu do instrumentów DECC jako zabezpieczenia) przed innymi wierzycielami. W takich przypadkach wymogi powiadomienia lub rejestracji należy spełnić: (i) z wyprzedzeniem lub w momencie właściwego przeniesienia zabezpieczających należności kredytowych (bezpośredniego lub pośredniego) na emitenta; lub (ii) w momencie przekazania przez kontrahentów instrumentów DECC na zabezpieczenie na rzecz ich rodzimego KBC.
- b) Jeżeli natomiast nie wymaga się uprzedniego powiadomienia dłużnika ani rejestracji tego faktu w ogólnodostępnym wykazie zgodnie z lit. a), istnieje obowiązek powiadomienia dłużnika *ex post*. Powiadomienie dłużnika *ex post* polega na powiadomieniu dłużnika, zgodnie z postanowieniami dokumentacji krajowej, o przekazaniu należności kredytowej na zabezpieczenie lub jej przeniesieniu niezwłocznie po nastąpieniu niewykonania zobowiązania lub innego zdarzenia kredytowego, zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w mającej zastosowanie dokumentacji krajowej.
- c) Wymogi określone w lit. a) i b) są wymogami minimum. Eurosystem może wymagać powiadomienia *ex ante* lub rejestracji w sytuacjach innych niż określone powyżej, w tym w odniesieniu do instrumentów na okaziciela.

6. Zabezpieczające należności kredytowe muszą być w pełni przenoszalne i możliwe do przeniesienia na emitenta bez żadnych ograniczeń. Umowy dotyczące zabezpieczających należności kredytowych oraz inne umowy pomiędzy inicjatorem a dłużnikiem nie mogą zawierać postanowień ograniczających przeniesienie zabezpieczenia. Umowy dotyczące zabezpieczających należności kredytowych oraz inne umowy pomiędzy inicjatorem a dłużnikiem nie mogą zawierać postanowień ograniczających realizację zabezpieczających należności kredytowych, w tym ograniczeń co do formy, czasu lub innych wymogów dotyczących ich realizacji – tak, aby Eurosystem miał pełną możliwość realizacji zabezpieczenia w formie instrumentów DECC.

7. Z zastrzeżeniem ust. 6 ograniczeniem realizacji należności kredytowych nie są postanowienia ograniczające możliwość przeniesienia udziału w kredycie konsorcjalnym na banki, instytucje finansowe i podmioty, które regularnie zajmują się udzielaniem, nabywaniem lub inwestowaniem w kredyty, papiery wartościowe i inne aktywa finansowe, lub które zostały w tym celu utworzone.

8. Z zastrzeżeniem ust. 6 i 7 ograniczeniem możliwości przekazania na zabezpieczenie i realizacji udziału w kredycie konsorcjalnym nie jest agent kredytu zajmujący się zbieraniem i dystrybucją spłat oraz zarządzaniem kredytem, o ile:

- a) agent kredytu jest instytucją kredytową zlokalizowaną w państwie członkowskim; oraz
- b) stosunek pomiędzy danym członkiem konsorcjum a agentem kredytu może zostać przeniesiony wraz z udziałem w kredycie konsorcjalnym albo w ramach tego udziału.

9. Inicjator i dłużnik mają obowiązek umownego ustalenia, że dłużnik bezwarunkowo zgadza się na ujawnienie Eurosystemowi przez inicjatora, emitenta i dowolnego kontrahenta dokonującego przekazania instrumentów DECC na zabezpieczenie informacji o zabezpieczającej należności kredytowej i dłużniku, niezbędnych rodzimemu KBC do zapewnienia ustanowienia na należnościach kredytowych ważnego zabezpieczenia i możliwości szybkiego zrealizowania tych należności w przypadku niewykonania zobowiązania przez inicjatora/emitenta.”;

13) w rozdziale 2 tytułu III części czwartej dodaje się sekcję 3 w brzmieniu:

„Sekcja 3

Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące instrumentów DECC

Artykuł 112a

Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej dotyczące instrumentów DECC

1. Instrumenty DECC nie podlegają obowiązkowej ocenie przez jedno z czterech źródeł oceny kredytowej zaakceptowanych przez Eurosystem zgodnie z ogólnymi kryteriami akceptacji zawartymi w tytule V części czwartej.

2. Każda zabezpieczająca należność kredytowa w puli instrumentów DECC musi posiadać ocenę kredytową wydaną przez jedno z czterech źródeł oceny kredytowej zaakceptowanych przez Eurosystem zgodnie z ogólnymi kryteriami akceptacji zawartymi w tytule V części czwartej. Ponadto wykorzystane muszą być te same systemy lub źródła oceny kredytowej, które zostały wybrane przez inicjatora zgodnie z art. 110. Zastosowanie mają zasady dotyczące wymogów jakości kredytowej Eurosystemu w odniesieniu do zabezpieczających należności kredytowych określone w sekcji 1.

3. Jakość kredytową wszystkich zabezpieczających należności kredytowych w puli instrumentów DECC ocenia się na podstawie jakości kredytowej dłużnika lub gwaranta, która powinna być co najmniej na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu.”;

14) w rozdziale 2 tytułu VI części czwartej dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 133a

Określenie środków kontroli ryzyka dotyczących instrumentów DECC

Wszystkie zabezpieczające należności kredytowe należące do puli zabezpieczeń podlegają redukcji wartości w wycenie stosowanej na poziomie poszczególnych należności zgodnie z zasadami określonymi w art. 131. Łączna wartość zabezpieczających należności kredytowych należących do puli zabezpieczeń po zastosowaniu redukcji wartości w wycenie musi w dowolnym momencie być co najmniej równa wartości należnej kwoty głównej tych instrumentów DECC. Jeżeli łączna wartość spadnie poniżej progu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, przyjmuje się, że wartość takich instrumentów DECC wynosi zero.”;

15) w tytule VIII części czwartej dodaje się artykuł 138a w brzmieniu:

„Artykuł 138a

Wykorzystanie instrumentów dłużnych w związku z rekapitalizacją rzeczową przy użyciu instrumentów długu publicznego

Instrumenty długu publicznego wykorzystywane do rekapitalizacji rzeczowej kontrahenta mogą być wykorzystywane jako zabezpieczenie wyłącznie przez tego kontrahenta lub innego kontrahenta mającego z tym kontrahentem bliskie powiązania w rozumieniu art. 138 ust. 2, o ile Eurosystem – biorąc również pod uwagę rolę, jaką w rekapitalizacji odgrywają takie instrumenty – uzna, że poziom dostępu do rynku emitenta tych instrumentów jest adekwatny.”;

16) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 148

Zasady ogólne

1. Kontrahenci mogą wykorzystywać aktywa kwalifikowane transgranicznie w całej strefie euro w celu przeprowadzania wszystkich typów operacji kredytowych Eurosystemu.
2. Kontrahenci mogą przekazywać na zabezpieczenie do wykorzystania transgranicznego aktywa kwalifikowane inne niż depozyty terminowe i instrumenty DECC zgodnie z poniższymi zasadami:
 - a) aktywa rynkowe mogą być przekazywane na zabezpieczenie za pośrednictwem: (i) kwalifikowanych powiązań pomiędzy systemami rozrachunku papierów wartościowych w EOG, które zostały pozytywnie zweryfikowane zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika; (ii) odpowiednich procedur CCBM; (iii) kwalifikowanych powiązań w połączeniu z systemem CCBM; oraz
 - b) przekazanie na zabezpieczenie należności kredytowych i RMBD odbywa się zgodnie z odpowiednimi procedurami CCBM, ponieważ nie mogą one być przekazywane za pośrednictwem systemów rozrachunku papierów wartościowych.
3. Aktywa rynkowe można wykorzystać poprzez rachunek KBC w systemie rozrachunku papierów wartościowych zlokalizowanym w innym kraju niż dany KBC, jeżeli Eurosystem zatwierdził korzystanie z takiego rachunku.
4. De Nederlandsche Bank jest uprawniony do korzystania ze swojego rachunku w Euroclear Bank w celu dokonywania rozrachunku transakcji dotyczących zabezpieczeń w formie euroobligacji wyemitowanych w tym międzynarodowym depozycie papierów wartościowych. Banc Ceannais na hÉireann/Central Bank of Ireland uzyskał zezwolenie na otwarcie podobnego rachunku w Euroclear Bank. Z rachunku tego można korzystać na potrzeby wszystkich kwalifikowanych aktywów utrzymywanych w Euroclear Bank, tzn. łącznie z aktywami kwalifikowanymi przekazanymi do Euroclear Bank przez kwalifikowane powiązania.
5. Kontrahenci dokonują przekazania aktywów kwalifikowanych za pośrednictwem rachunków rozrachunkowych papierów wartościowych prowadzonych przez system rozrachunku papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika.
6. Kontrahenci, którzy nie mają rachunku powierniczego w KBC lub rachunku rozrachunkowego papierów wartościowych w systemie rozrachunku papierów wartościowych, który został pozytywnie zweryfikowany zgodnie z zasadami Eurosystemu w zakresie oceny użytkownika, mogą dokonywać rozrachunku transakcji poprzez rachunek rozrachunkowy papierów wartościowych lub rachunek powierniczy instytucji kredytowej będącej ich korespondentem.”;

17) art. 158 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 158

Środki uznaniowe podejmowane ze względu na wymogi ostrożności lub w razie niewykonania zobowiązania

1. Eurosystem może stosować następujące środki ze względu na wymogi ostrożności:
 - a) zawieszać, ograniczać lub wyłączać dostęp kontrahenta do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu, zgodnie z postanowieniami umownymi lub normatywnymi stosowanymi przez rodzimy KBC lub EBC;
 - b) odrzucić aktywa przekazane przez danego kontrahenta na zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu, ograniczyć stosowanie takich aktywów lub zastosować wobec nich dodatkowe redukcje wartości w wycenie – na podstawie dowolnych informacji, jakie Eurosystem uzna za mające znaczenie, w szczególności jeżeli jakość kredytowa kontrahenta wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową aktywów przekazanych przez niego na zabezpieczenie.
2. Ze względu na wymogi ostrożności zawieszają się, ograniczają lub wyłączają dostęp do operacji polityki pieniężnej dla kontrahentów, którzy podlegają nadzorowi, o którym mowa w art. 55 lit. b) ppkt (i), ale nie spełniają wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, na zasadzie indywidualnej lub skonsolidowanej, zgodnie z wymogami nadzorczymi, a także kontrahentów, którzy podlegają nadzorowi o porównywalnym standardzie, o którym mowa w art. 55 lit. b) ppkt (iii), ale nie spełniają wymogów porównywalnych do wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, na zasadzie indywidualnej lub skonsolidowanej. Wyjątek stanowią przypadki, w których Eurosystem uzna, że zgodność z zasadami można przywrócić w drodze zastosowania odpowiednich i terminowych środków rekapitalizacji, określonych przez Radę Prezesów.

3. W kontekście oceny dobrej kondycji finansowej kontrahenta przeprowadzanej zgodnie z art. 55 lit. c), oraz z zastrzeżeniem wszelkich innych środków uznaniowych, Eurosystem może ze względu na wymogi ostrożności zawiesić, ograniczyć lub wyłączyć dostęp do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu dla następujących kontrahentów:

- a) kontrahentów, w odniesieniu do których odpowiedniemu KBC i EBC terminowo – ale nie później niż w ciągu 14 tygodni od zakończenia danego kwartału – nie udostępniono informacji dotyczących współczynników kapitałowych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) kontrahentów, którzy nie są zobowiązani do przekazywania informacji o współczynnikach kapitałowych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, ale dla których odpowiedniemu KBC i EBC terminowo – ale nie później niż w ciągu 14 tygodni od zakończenia danego kwartału – nie udostępniono informacji o porównywalnym standardzie, o których mowa w art. 55 lit. b) ppkt (iii).

W przypadku zawieszenia, ograniczenia lub wyłączenia dostępu do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu dostęp może być przywrócony, jeżeli odpowiedniemu KBC i EBC udostępnione zostaną właściwe informacje oraz Eurosystem potwierdzi spełnianie przez danego kontrahenta kryterium dobrej kondycji finansowej zgodnie z art. 55 lit. c).

4. Z zastrzeżeniem innych środków uznaniowych, ze względu na wymogi ostrożności, Eurosystem ogranicza dostęp do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu dla kontrahentów, którzy przez właściwe organy uznani zostali za będących »na progu upadłości lub zagrożonych upadłością« na podstawie warunków określonych w art. 18 ust. 4 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 806/2014 lub określonych w przepisach krajowych stanowiących implementację art. 32 ust. 4 lit. a)–d) dyrektywy 2014/59/UE. Ograniczenie to odpowiada poziomowi dostępu do operacji kredytowych Eurosystemu obowiązującemu w momencie uznania takich kontrahentów za będących »na progu upadłości lub zagrożonych upadłością«.

5. Poza ograniczeniem dostępu do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu na podstawie ust. 4 Eurosystem może, ze względu na wymogi ostrożności, zawiesić, dodatkowo ograniczyć lub wykluczyć dostęp do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu dla kontrahentów, którzy zostali uznani za będących »na progu upadłości lub zagrożonych upadłością« na podstawie ust. 4, oraz:

- a) nie zostali poddani działaniom w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ponieważ są racjonalne podstawy, by oczekiwać, że alternatywne środki sektora prywatnego lub działania nadzorcze, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz w ustawodawstwie krajowym stanowiącym implementację art. 32 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE, zapobiegłyby ich upadłości w rozsądnych ramach czasowych – w świetle rozwoju takich alternatywnych środków sektora prywatnego lub działań nadzorczych;
- b) zostali uznani za spełniających warunki zastosowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 lub ustawodawstwem krajowym stanowiącym implementację art. 32 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE – w świetle rozwoju takich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) są wynikiem działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz ustawodawstwa krajowego stanowiącego implementację art. 2 pkt 40 dyrektywy 2014/59/UE lub są wynikiem alternatywnych środków sektora prywatnego lub działań nadzorczych, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz w ustawodawstwie krajowym stanowiącym implementację art. 32 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE.

6. Poza ograniczeniem dostępu do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu na podstawie ust. 4, ze względu na wymogi ostrożności, Eurosystem zawiesza, dodatkowo ogranicza lub wyklucza dostęp do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu dla kontrahentów, którzy zostali uznani za będących »na progu upadłości lub zagrożonych upadłością«, ale w odniesieniu do których ani nie podjęto działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani nie ma racjonalnych podstaw, by oczekiwać, że alternatywne środki sektora prywatnego lub działania nadzorcze zapobiegłyby ich upadłości w rozsądnych ramach czasowych, zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz ustawodawstwem krajowym stanowiącym implementację art. 32 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE.

7. Jeżeli zastosowanie środka uznaniowego jest oparte na informacjach o charakterze ostrożnościowym, Eurosystem wykorzystuje takie informacje, przekazane przez organy nadzoru lub przez kontrahentów, w sposób współmierny do potrzeb związanych z realizacją przez Eurosystem zadań związanych z prowadzeniem polityki pieniężnej i w zakresie niezbędnym dla ich realizacji.

8. W wyniku wystąpienia przypadku niewykonania zobowiązania Eurosystem może zawiesić, ograniczyć lub wyłączyć dostęp do operacji polityki pieniężnej Eurosystemu dla kontrahentów, którzy dopuścili się niewykonania zobowiązania, zgodnie z postanowieniami umownymi lub normatywnymi stosowanymi przez Eurosystem.

9. Wszystkie środki uznaniowe Eurosystemu stosuje się w sposób proporcjonalny i niedyskryminujący, a ich stosowanie musi być przez Eurosystem odpowiednio uzasadnione.”;

18) art. 170 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Miejscem rozstrzygania sporów, z zastrzeżeniem kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, są sądy powszechne państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, w którym siedzibę ma KBC.”.

Artykuł 2

Skuteczność i implementacja

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich KBC.
2. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszych wytycznych oraz stosują je od dnia 2 listopada 2015 r. Najpóźniej do dnia 6 października 2015 r. KBC przekazują EBC informacje dotyczące treści aktów prawnych i czynności dotyczących podjętych środków.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne adresowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 27 sierpnia 2015 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL